

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

10 aprilie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 112/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 112/02 Cauza C-555/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n°6 de Murcia – Spania) – IOS Finance EFC SA/Servicio Murciano de Salud (Trimitere preliminară — Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale — Directiva 2011/7/UE — Tranzacții comerciale între întreprinderi private și autorități publice — Reglementare națională care condiționează recuperarea imediată a creanței principale de renunțarea la dobânzile pentru întârzierea în efectuarea plăților și la compensația pentru costurile de recuperare) 2

2017/C 112/03 Cauza C-577/14 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – Brandconcern BV/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 51 alineatul (2) — Marca verbală LAMBRETTA — Utilizare serioasă a mărcii — Cerere de decădere — Decădere parțială din drepturi — Comunicarea nr. 2/12 a președintelui EUIPO — Limitare în timp a unei hotărâri a Curții] 3

2017/C 112/04	Avizul 3/15: Avizul Curții (Marea Cameră) din 14 februarie 2017 – Comisia Europeană [Aviz dat în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE — Tratatul de la Marrakech pentru facilitarea accesului la operele publicate al persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate — Articolul 3 TFUE — Competența externă exclusivă a Uniunii Europene — Articolul 207 TFUE — Politica comercială comună — Aspecte comerciale ale proprietății intelectuale — Acord internațional care ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (3) litera (b) și alineatul (4) — Excepții și limitări în favoarea persoanelor cu handicap]	3
2017/C 112/05	Cauza C-90/15 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH/Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a cerii de parafină și piața germană a gaciului de parafină — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Dovada încălcării — Competență de fond — Denaturarea elementelor de probă — Obligația de motivare — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Calcularea cuantumului amenzii — Principiul legalității — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Principiul proporționalității]	4
2017/C 112/06	Cauza C-94/15 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piața europeană a cerii de parafină și piața germană a gaciului de parafină — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Obligația de motivare — Dovada încălcării — Denaturarea elementelor de probă)	4
2017/C 112/07	Cauza C-95/15 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – H&R ChemPharm GmbH/Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a cerii de parafină și piața germană a gaciului de parafină — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Obligație de motivare — Proba încălcării — Denaturarea elementelor de probă — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (3) — Calcularea cuantumului amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Principiul proporționalității]	5
2017/C 112/08	Cauza C-219/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Elisabeth Schmitt/TÜV Rheinland LGA Products GmbH (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Politica industrială — Directiva 93/42/CEE — Controlul conformității dispozitivelor medicale — Organism notificat desemnat de producător — Obligațiile organismului respectiv — Implanturi mamare cu defect — Fabricare pe bază de silicon — Răspunderea organismului notificat)	5
2017/C 112/09	Cauza C-317/15: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 64 TFUE — Circulația capitalurilor având ca destinație țări terțe sau provenind din țări terțe care implică prestarea de servicii financiare — Active financiare deținute într-un cont bancar elvețian — Decizie de rectificare — Termen de rectificare — Prelungirea termenului de rectificare în cazul activelor deținute în afara statului membru de reședință)	6
2017/C 112/10	Cauza C-499/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Vilniaus miesto apylinkės teismas – Lituania) – W, V/X [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competență în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolele 8-15 — Competență în materia obligațiilor de întreținere — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 3 litera (d) — Decizii contradictorii pronunțate de instanțe din diferite state membre — Copil care are reședința obișnuită în statul membru de reședință al mamei sale — Competența instanțelor din statul membru de reședință al tatălui de a modifica o decizie care a dobândit autoritate de lucru judecat pe care au pronunțat-o anterior privind reședința copilului, obligațiile de întreținere și exercitarea dreptului de vizită — Inexistență]	7

2017/C 112/11	Cauza C-503/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Spania) – Ramón Margarit Panicello/Pilar Hernández Martínez (Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Grefier — Noțiunea „instanță națională” — Competență obligatorie — Exercitarea unor funcții jurisdicționale — Independență — Necompetența Curții)	8
2017/C 112/12	Cauza C-507/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van Koophandel te Gent – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd/Petersime NV (Trimitere preliminară — Agenți comerciali independenți — Directiva 86/653/CEE — Coordonarea legislațiilor statelor membre — Legea belgiană de transpunere — Contract de agenție comercială — Comitent stabilit în Belgia și agent stabilit în Turcia — Clauză privind alegerea dreptului belgian — Lege inaplicabilă — Acordul de asociere CEE-Turcia — Compatibilitate)	8
2017/C 112/13	Cauza C-592/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Regatul Unit) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/British Film Institute [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (n) — Scutiri ale anumitor prestări de servicii culturale — Lipsa efectului direct — Determinarea prestărilor de servicii culturale scutite — Putere de apreciere a statelor membre]	9
2017/C 112/14	Cauza C-641/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien – Austria) – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH/Hettegger Hotel Edelweiss GmbH [Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Directiva 2006/115/CE — Articolul 8 alineatul (3) — Drept exclusiv al organismelor de radiodifuziune — Comunicare publică — Locuri accesibile publicului prin plata unei taxe de intrare — Comunicarea emisiunilor prin intermediul unor aparate de televiziune instalate în camerele de hotel]	10
2017/C 112/15	Cauza C-145/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Amsterdam – Țările de Jos) – Aramex Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane [Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Validitate — Regulamentul (UE) nr. 301/2012 — Pozițiile 8703 și 8711 — Vehicul cu trei roți denumit „Spyder”]	10
2017/C 112/16	Cauza C-578/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – C. K., H. F., A. S./Republica Slovenia [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Frontiere, azil și imigrare — Sistemul de la Dublin — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Tratamente inumane sau degradante — Transfer al unui solicitant de azil grav bolnav către statul responsabil de examinarea cererii sale — Lipsa unor temeuri substanțiale de a crede în existența unor deficiențe sistemice dovedite în acest stat membru — Obligații impuse statului membru care trebuie să efectueze transferul]	11
2017/C 112/17	Cauza C-28/16: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Magyar Villamos Művek Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolele 2, 9, 26, 167, 168 și 173 — Deducerea taxei achitate în amonte — Persoană impozabilă care desfășoară în același timp activități economice și activități neeconomice — Societate de tip holding care furnizează filialelor sale servicii cu titlu gratuit)	12
2017/C 112/18	Cauza C-280/16 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 ianuarie 2017 – Amrita Soc. coop. și alții/Comisia Europeană [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Protecția sanitară a plantelor — Directiva 2000/29/CE — Protecția împotriva introducerii în Uniunea Europeană a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Uniune — Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 — Măsurile pentru prevenirea introducerii și răspândirii în Uniune a Xylella fastidiosa (Wells și Raju) — Acțiune în anulare — Articolul 263 alineatul (4) TFUE — Act normativ — Măsuri de punere în aplicare — Persoană vizată în mod individual]	13

2017/C 112/19	Cauza C-137/16 P: Recurs introdus la 7 martie 2016 de Juozas Edvardas Petraitis împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 18 decembrie 2015 în cauza T-460/15, Petraitis/Comisia	13
2017/C 112/20	Cauza C-501/16 P: Recurs introdus la 22 septembrie 2016 de Monster Energy Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 14 iulie 2016 în cauza T-429/15, Monster Energy/EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)	14
2017/C 112/21	Cauza C-502/16 P: Recurs introdus la 22 septembrie 2016 de Monster Energy Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 14 iulie 2016 în cauza T-567/15, Monster Energy/EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (REPREZENTAREA UNUI PATRAT NEGRU CU PATRU DUNGI ALBE)	14
2017/C 112/22	Cauza C-625/16 P: Recurs introdus la 1 decembrie 2016 de Anikó Pint împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 14 noiembrie 2016 în cauza T-660/16 P, Anikó Pint/Comisia Europeană	14
2017/C 112/23	Cauza C-665/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 22 decembrie 2016 – Minister Finansów/Gmina Wrocław	15
2017/C 112/24	Cauza C-1/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di Appello di Torino (Italia) la 2 ianuarie 2017 – Petronas Lubricants Italy SpA/Livio Guida	15
2017/C 112/25	Cauza C-3/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 3 ianuarie 2017 – Sporting Odds Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítósa	16
2017/C 112/26	Cauza C-11/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Germania) la 10 ianuarie 2017 – Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG	18
2017/C 112/27	Cauza C-20/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 18 ianuarie 2017 – Vincent Pierre Oberle	19
2017/C 112/28	Cauza C-21/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 18 ianuarie 2017 – Catlin Europe SE/O. K. Trans Praha spol. s r. o.	19
2017/C 112/29	Cauza C-24/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 18 ianuarie 2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst/Republica Austria	20
2017/C 112/30	Cauza C-31/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 ianuarie 2017 – Sucrerie de Tournay SA/Ministre de l'économie et des finances	21
2017/C 112/31	Cauza C-39/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 25 ianuarie 2017 – Lubrizol France SAS/Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures	22
2017/C 112/32	Cauza C-40/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 26 ianuarie 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV	22
2017/C 112/33	Cauza C-47/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 1 februarie 2017 – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	23
2017/C 112/34	Cauza C-48/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 3 februarie 2017 – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24

2017/C 112/35	Cauza C-49/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 1 februarie 2017 – Koppers Denmark ApS/Skatteministeriet	25
2017/C 112/36	Cauza C-56/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 3 februarie 2017 – Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	26
2017/C 112/37	Cauza C-59/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 3 februarie 2017 – SCI Château du Grand Bois/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	27
2017/C 112/38	Cauza C-64/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 7 februarie 2017 – Saey Home & Garden NV/SA/Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA	28
2017/C 112/39	Cauza C-67/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad – Varna (Bulgaria) la 7 februarie 2017 – Todor Iliev/Blagovesta Ilieva	30
2017/C 112/40	Cauza C-88/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 17 februarie 2017 – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy/Abnormal Load Services (International) Limited	30
2017/C 112/41	Cauza C-349/15: Ordonanța președintelui Curții din 23 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Castellón – Spania) – Banco Popular Español SA/Elena Lucaciu și Cristian Laurentiu Lucaciu	31
2017/C 112/42	Cauza C-381/15: Ordonanța președintelui Curții din 23 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Zamora – Spania) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)	31
2017/C 112/43	Cauza C-34/16: Ordonanța președintelui Curții din 23 ianuarie 2017 (Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Alicante – Spania) – Manuel González Poyato și Ana Belén Tovar García/Banco Popular Español SA	31
2017/C 112/44	Cauza C-352/16: Ordonanța președintelui Curții din 26 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Navarra – Spania) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor/Joaquín Taberna Carvajal	32

Tribunalul

2017/C 112/45	Cauza T-40/15: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – ASPLA și Armando Álvarez/Uniunea Europeană („Răspundere extracontractuală — Precizia cererii introductive — Prescripție — Admisibilitate — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Termen rezonabil de soluționare — Prejudiciu material — Dobânzi calculate la cuantumul amenzii neplătite — Comisioane de constituire a garanției bancare — Legătură de cauzalitate”)	33
2017/C 112/46	Cauza T-369/15: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Hernández Zamora/EUIPO – Rosen Tantau (Paloma) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene Paloma — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene Paloma — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	34
2017/C 112/47	Cauza T-441/15: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – European Dynamics Luxembourg și alții/EMA („Clauză compromisorie — Contractul-cadru multiplu în cascadă EMA/2012/10/ICT — Prestare de servicii externe în domeniul aplicațiilor software — Cerere de prestare de servicii adresată reclamantelor — Respingerea candidaților propuși de reclamante — Proporționalitate — Recalificarea parțială a acțiunii — Răspundere extracontractuală”)	34

2017/C 112/48	Cauza T-596/15: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Batmore Capital/EUIPO – Unvers Poche (POCKETBOOK) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă POCKETBOOK — Mărcile naționale figurative anterioare POCKET — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	35
2017/C 112/49	Cauza T-142/16: Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2017 – Dröge și alții/Comisia [„Acțiune în anulare — Declarație de voință și două decizii ale Comisiei privind modalitățile de acces la documentele referitoare la negocierile privind parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții dintre Uniunea Europeană și Statele Unite (TTIP) — Drept de acces al colaboratorilor membrilor parlamentelor naționale la anumite documente confidențiale de negociere a TTIP — Acte care nu sunt supuse căilor de atac — Inadmisibilitate”]	36
2017/C 112/50	Cauza T-153/16: Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2017 – Acerga/Consiliul („Acțiune în anulare — Pescuit — Conservarea resurselor piscicole — Posibilități de pescuit de anumite stocuri și grupuri de stocuri de pește în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii — Asociere — Lipsa afectării individuale — Act care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”)	36
2017/C 112/51	Cauza T-593/16: Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2017 – Stips/Comisia [„Acțiune în despăgubire — Funcție publică — Agenți temporari — Lipsa cererii în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Inadmisibilitate vădită”]	37
2017/C 112/52	Cauza T-598/16: Ordonanța Tribunalului din 13 februarie 2017 – Pipiliagkas/Comisia [„Acțiune în anulare — Funcție publică — Funcționari — Repartizare — Transfer în interesul serviciului — Schimbare a repartizării reclamantului — Executarea unei hotărâri — Procedură precontencioasă — Act nesupus căilor de atac — Inadmisibilitate”]	38
2017/C 112/53	Cauza T-645/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 6 februarie 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/CRU („Măsuri provizorii — Comitetul unic de rezoluție — Fondul unic de rezoluție — Contribuții ex ante — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	38
2017/C 112/54	Cauza T-55/17: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2017 – Healy/Comisia	39
2017/C 112/55	Cauza T-56/17: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2017 – PO și alții/SEAE	39
2017/C 112/56	Cauza T-71/17: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2017 – France.com/EUIPO – Franța (FRANCE.com)	40
2017/C 112/57	Cauza T-73/17: Acțiune introdusă la 3 februarie 2017 – RS/Comisia	41
2017/C 112/58	Cauza T-79/17: Acțiune introdusă la 6 februarie 2016 – Schoonjans/Comisia	42
2017/C 112/59	Cauza T-80/17: Acțiune introdusă la 6 februarie 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST)	43
2017/C 112/60	Cauza T-89/17: Acțiune introdusă la 7 februarie 2017 – Erwin Müller/EUIPO – Novus Tablet Technology (NOVUS)	43
2017/C 112/61	Cauza T-94/17: Acțiune introdusă la 13 februarie 2017 – ACTC/EUIPO – Taiga (tigha)	44
2017/C 112/62	Cauza T-95/17: Acțiune introdusă la 13 februarie 2017 – King.com/EUIPO – TeamLava (Ecrane și pictograme)	45
2017/C 112/63	Cauza T-96/17: Acțiune introdusă la 13 februarie 2017 – King.com/EUIPO – TeamLava (Pictograme animate)	45

2017/C 112/64	Cauza T-97/17: Acțiune introdusă la 16 februarie 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	46
2017/C 112/65	Cauza T-105/17: Acțiune introdusă la 17 februarie 2017 – HSBC Holdings și alții/Comisia	46
2017/C 112/66	Cauza T-106/17: Acțiune introdusă la 17 februarie 2017 – JPMorgan Chase și alții/Comisia	47
2017/C 112/67	Cauza T-125/17: Acțiune introdusă la 28 februarie 2017 – BASF Grenzach GmbH/ECHA	48
2017/C 112/68	Cauza T-267/16: Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2017 – Tarmac Trading/Comisia	50
2017/C 112/69	Cauza T-349/16: Ordonanța Tribunalului din 3 februarie 2017 – Bank Saderat Iran/Consiliul	50
2017/C 112/70	Cauza T-596/16: Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2017 – HP/Comisia și eu-LISA	50
2017/C 112/71	Cauza T-635/16: Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2017 – IPA/Comisia	51
2017/C 112/72	Cauza T-908/16: Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2017 – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	51

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 112/01)

Ultima publicație

JO C 104, 3.4.2017

Publicații anterioare

JO C 95, 27.3.2017

JO C 86, 20.3.2017

JO C 78, 13.3.2017

JO C 70, 6.3.2017

JO C 63, 27.2.2017

JO C 53, 20.2.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n°6 de Murcia – Spania) – IOS Finance EFC SA/Servicio Murciano de Salud

(Cauza C-555/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale — Directiva 2011/7/UE — Tranzacții comerciale între întreprinderi private și autorități publice — Reglementare națională care condiționează recuperarea imediată a creanței principale de renunțarea la dobânzile pentru întârzierea în efectuarea plăților și la compensația pentru costurile de recuperare)

(2017/C 112/02)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n°6 de Murcia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: IOS Finance EFC SA

Pârât: Servicio Murciano de Salud

Dispozitivul

Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, în special articolul 7 alineatele (2) și (3) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale cum este cea în discuție în litigiul principal, care permite creditorului să renunțe la perceperea dobânzilor pentru efectuarea cu întârziere a plăților și a compensației pentru costurile de recuperare în schimbul plății imediate a sumei datorate în principal din creanțele exigibile, cu condiția ca o astfel de renunțare să fie consimțită în mod liber, aspect a cărui verificare intră în competența instanței naționale.

⁽¹⁾ JO C 56, 16.2.2015

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – Brandconcern BV/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-577/14 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 51 alineatul (2) — Marca verbală LAMBRETTA — Utilizare serioasă a mărcii — Cerere de decădere — Decădere parțială din drepturi — Comunicarea nr. 2/12 a președintelui EUIPO — Limitare în timp a unei hotărâri a Curții*]

(2017/C 112/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Brandconcern BV (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, Rechtsanwälte, G. Casucci, N. Ferretti și C. Galli, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent), Scooters India Ltd (reprezentanți: C. Wolfe, Solicitor, B. Brandreth și A. Edwards-Stuart, Barristers)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Brandconcern BV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Avizul Curții (Marea Cameră) din 14 februarie 2017 – Comisia Europeană

(Avizul 3/15) ⁽¹⁾

[*Aviz dat în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE — Tratatul de la Marrakech pentru facilitarea accesului la operele publicate al persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate — Articolul 3 TFUE — Competența externă exclusivă a Uniunii Europene — Articolul 207 TFUE — Politica comercială comună — Aspecte comerciale ale proprietății intelectuale — Acord internațional care ar putea aduce atingere normelor comune sau ar putea modifica domeniul de aplicare al acestora — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (3) litera (b) și alineatul (4) — Excepții și limitări în favoarea persoanelor cu handicap*]

(2017/C 112/04)

Limba de procedură: toate limbile oficiale

Solicitant

Comisia Europeană (reprezentanți: B. Hartmann, F. Castillo de la Torre și J. Samnadda, agenți, în calitate de agenți)

Dispozitivul

Încheierea Tratatului de la Marrakech pentru facilitarea accesului la operele publicate al persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate ține de competența exclusivă a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-90/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a cerii de parafină și piața germană a gaciului de parafină — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Dovada încălcării — Competență de fond — Denaturarea elementelor de probă — Obligația de motivare — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Calcularea cuantumului amenzii — Principiul legalității — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Principiul proporționalității]

(2017/C 112/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Hansen & Rosenthal KG, H&R Wax Company Vertrieb GmbH (reprezentanți: J. Schulte, M. Dallmann și K. Künstler, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer, C. Vollrath și L. Wildpanner, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Hansen & Rosenthal KG și H&R Wax Company Vertrieb GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG/Comisia Europeană

(Cauza C-94/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Piața europeană a cerii de parafină și piața germană a gaciului de parafină — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Obligația de motivare — Dovada încălcării — Denaturarea elementelor de probă)

(2017/C 112/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (reprezentanți: U. Itzen și J. Ziebarth, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer, C. Vollrath și L. Wildpanner, agenți, A. Böhlke, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Obligă Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 – H&R ChemPharm GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-95/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a cerii de parafină și piața germană a gaciului de parafină — Stabilirea prețurilor și împărțirea piețelor — Obligație de motivare — Proba încălcării — Denaturarea elementelor de probă — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (3) — Calcularea cuantumului amenzii — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Principiul proporționalității]

(2017/C 112/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: H&R ChemPharm GmbH (reprezentanți: M. Klusmann, avocat, S. Thomas, profesor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer, C. Vollrath și L. Wildpanner, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă H&R ChemPharm GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Elisabeth Schmitt/TÜV Rheinland LGA Products GmbH

(Cauza C-219/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Politica industrială — Directiva 93/42/CEE — Controlul conformității dispozitivelor medicale — Organism notificat desemnat de producător — Obligațiile organismului respectiv — Implanturi mamare cu defect — Fabricare pe bază de silicon — Răspunderea organismului notificat)

(2017/C 112/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elisabeth Schmitt

Pârât: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile din anexa II la Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, analizate în lumina articolului 11 alineatele (1) și (10), precum și a articolului 16 alineatul (6) din această directivă, trebuie interpretate în sensul că organismul notificat nu are obligația generală de a efectua inspecții neanunțate, de a controla dispozitivele și/sau de a examina documentele comerciale ale producătorului. Cu toate acestea, în prezența unor indicii care sugerează că un dispozitiv medical poate să nu fie conform cu cerințele care rezultă din Directiva 93/42, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1882/2003, acest organism trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatul (6) din directiva menționată și al punctelor 3.2, 3.3, 4.1-4.3 și 5.1 din anexa II la directiva menționată.
- 2) Directiva 93/42, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1882/2003, trebuie interpretată în sensul că intervenția organismului notificat în cadrul procedurii referitoare la declarația CE de conformitate urmărește să protejeze destinatarii finali ai dispozitivelor medicale. Condițiile în care neîndeplinirea culpabilă de către acest organism a obligațiilor care îi revin în temeiul acestei directive, în cadrul procedurii respective, poate fi de natură să îi angajeze răspunderea față de destinatarii menționați întră în sfera dreptului național, sub rezerva principiilor echivalenței și efectivității.

(¹) JO C 279, 24.8.2015

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-317/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 64 TFUE — Circulația capitalurilor având ca destinație țări terțe sau provenind din țări terțe care implică prestarea de servicii financiare — Active financiare deținute într-un cont bancar elvețian — Decizie de rectificare — Termen de rectificare — Prolungirea termenului de rectificare în cazul activelor deținute în afara statului membru de reședință)

(2017/C 112/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant(ă): X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) Articolul 64 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că este aplicabil unei reglementări naționale care impune o restricție privind circulația capitalurilor prevăzută de această dispoziție, precum termenul de rectificare prelungit în discuție în litigiul principal, chiar dacă această restricție este aplicabilă și unor situații fără legătură cu investițiile directe, cu stabilirea, cu prestarea de servicii financiare sau cu admiterea de valori mobiliare pe piețele de capital.

- 2) Deschiderea unui cont de instrumente financiare de către un rezident al unui stat membru la o instituție bancară situată în afara Uniunii Europene, precum cea în discuție în cauza principală, intră sub incidența noțiunii de circulație a capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare, în sensul articolului 64 alineatul (1) TFUE.
- 3) Posibilitatea pe care articolul 64 alineatul (1) TFUE o recunoaște statelor membre de a aplica restricții privind circulația capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare există și pentru cele care, precum termenul de rectificare prelungit în discuție în litigiul principal, nu privesc nici prestatorul de servicii, nici condițiile și modalitățile prestării de servicii.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Vilnius miesto apylinkės teismas – Lituania) – W, V/X

(Cauza C-499/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competență în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolele 8-15 — Competență în materia obligațiilor de întreținere — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 3 litera (d) — Decizii contradictorii pronunțate de instanțe din diferite state membre — Copil care are reședința obișnuită în statul membru de reședință al mamei sale — Competența instanțelor din statul membru de reședință al tatălui de a modifica o decizie care a dobândit autoritate de lucru judecat pe care au pronunțat-o anterior privind reședința copilului, obligațiile de întreținere și exercitarea dreptului de vizită — Inexistență]

(2017/C 112/10)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilnius miesto apylinkės teismas

Părțile din procedura principală

Reclamanți: W, V

Pârâtă: X

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere trebuie interpretate în sensul că, într-o cauză precum cauza principală, instanțele statului membru care au adoptat o decizie care a dobândit autoritate de lucru judecat în materie de răspundere părintească și de obligații de întreținere față de un copil minor nu mai sunt competente să se pronunțe cu privire la o cerere de modificare a dispozițiilor stabilite prin această decizie în măsura în care reședința obișnuită a acestui copil se situează pe teritoriul unui alt stat membru. Competența de a se pronunța cu privire la cererea menționată revine instanțelor din acest din urmă stat membru.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Spania) – Ramón Margarit Panicello/Pilar Hernández Martínez

(Cauza C-503/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Grefier — Noțiunea „instanță națională” — Competență obligatorie — Exercițarea unor funcții jurisdicționale — Independență — Necompetența Curții)

(2017/C 112/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ramón Margarit Panicello

Pârâtă: Pilar Hernández Martínez

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la întrebările adresate de Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (grefierul Tribunalului din Terrassa pentru Cazurile de Violență împotriva Femeilor, Spania).

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van Koophandel te Gent – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd/Petersime NV

(Cauza C-507/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Agenți comerciali independenți — Directiva 86/653/CEE — Coordonarea legislațiilor statelor membre — Legea belgiană de transpunere — Contract de agenție comercială — Comitent stabilit în Belgia și agent stabilit în Turcia — Clauză privind alegerea dreptului belgian — Lege inaplicabilă — Acordul de asociere CEE-Turcia — Compatibilitate)

(2017/C 112/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van Koophandel te Gent

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Pârâtă: Petersime NV

Dispozitivul

Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciale independenți și Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, care a fost semnat la 12 septembrie 1963 la Ankara de Republica Turcia, pe de o parte, precum și de statele membre ale CEE și de Comunitate, pe de altă parte, și care a fost încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care transpune această directivă în dreptul statului membru în cauză, care exclude din domeniul său de aplicare un contract de agenție comercială în cadrul căruia agentul comercial este stabilit în Turcia, țară în care desfășoară activitățile care decurg din acest contract, iar comitentul este stabilit în statul membru respectiv, astfel încât, în asemenea împrejurări, agentul comercial nu poate invoca drepturile pe care directiva menționată le garantează agenților comerciali după încetarea unui astfel de contract de agenție comercială.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Regatul Unit) – Commissioners for Her
Majesty’s Revenue and Customs/British Film Institute**

(Cauza C-592/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 13
secțiunea A alineatul (1) litera (n) — Scutiri ale anumitor prestări de servicii culturale — Lipsa efectului
direct — Determinarea prestărilor de servicii culturale scutite — Putere de apreciere a statelor membre]

(2017/C 112/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Pârât: British Film Institute

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (n) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, care prevede scutirea „anumitor prestări de servicii culturale”, trebuie interpretat în sensul că nu dispune de efect direct, astfel încât, în lipsă de transpunere, această dispoziție nu poate fi invocată direct de un organism de drept public sau de un alt organism cultural recunoscut de statul membru în cauză, care furnizează prestări de servicii culturale.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Handelsgericht Wien – Austria) – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH/Hettegger Hotel
Edelweiss GmbH**

(Cauza C-641/15) ⁽¹⁾

**[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Directiva 2006/115/CE — Articolul 8 alineatul
(3) — Drept exclusiv al organismelor de radiodifuziune — Comunicare publică — Locuri accesibile
publicului prin plata unei taxe de intrare — Comunicarea emisiunilor prin intermediul unor aparate de
televiziune instalate în camerele de hotel]**

(2017/C 112/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Pârâtă: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale trebuie interpretat în sensul că transmiterea de emisiuni televizate și radiofonice prin intermediul televizoarelor instalate în camerele de hotel nu constituie o comunicare efectuată într-un loc accesibil publicului prin plata unei taxe de intrare.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Gerechtshof Amsterdam – Țările de Jos) – Aramex Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst/
Douane**

(Cauza C-145/16) ⁽¹⁾

**[Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Uniunea vamală și Tariful vamal comun —
Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Validitate — Regulamentul (UE) nr. 301/2012 —
Pozițiile 8703 și 8711 — Vehicul cu trei roți denumit „Spyder”]**

(2017/C 112/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Aramex Nederland BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Dispozitivul

Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012, trebuie interpretată în sensul că un vehicul cu trei roți, precum cel în discuție în litigiul principal, echipat cu pneuri fabricate pentru motocicletele cu trei roți, dar care se aseamănă cu cele pentru autovehicule, operat prin intermediul unui ghidon și prevăzut cu un sistem de direcție bazat pe principiul Ackerman, se încadrează la poziția 8703 din această nomenclatură.

(¹) JO C 200, 6.6.2016

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – C. K., H. F., A. S./Republica Slovenia

(Cauza C-578/16 PPU) (¹)

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Frontiere, azil și imigrare — Sistemul de la Dublin — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Tratamente inumane sau degradante — Transfer al unui solicitant de azil grav bolnav către statul responsabil de examinarea cererii sale — Lipsa unor temeiuri substanțiale de a crede în existența unor deficiențe sistemice dovedite în acest stat membru — Obligații impuse statului membru care trebuie să efectueze transferul]

(2017/C 112/16)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamanți: C. K., H. F., A. S.

Pârâtă: Republica Slovenia

Dispozitivul

1) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie să fie interpretat în sensul că problema aplicării de către un stat membru a „clauzei discreționare” prevăzute de această dispoziție nu intră numai sub incidența dreptului național și a interpretării date de instanța constituțională a statului membru respectiv, ci constituie o problemă de interpretare a dreptului Uniunii, în sensul articolului 267 TFUE.

2) Articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că:

- chiar în lipsa unor temeiuri substanțiale de a crede că există deficiențe sistemice în statul membru responsabil de examinarea cererii de azil, transferul unui solicitant de azil în cadrul Regulamentului nr. 604/2013 nu poate fi efectuat decât în condiții în care este exclus ca acest transfer să presupună un risc real și dovedit ca persoana interesată să sufere tratamente inumane sau degradante, în sensul acestui articol;
- în situații în care transferul unui solicitant de azil care prezintă o afecțiune mintală sau fizică deosebit de gravă ar presupune riscul real și dovedit al unei deteriorări semnificative și iremediabile a stării de sănătate a persoanei interesate, acest transfer ar constitui un tratament inuman sau degradant, în sensul articolului menționat;

- autoritățile statului membru care trebuie să efectueze transferul și, după caz, instanțele acestuia, sunt obligate să elimine orice îndoieli serioase privind impactul transferului asupra stării de sănătate a persoanei interesate, luând măsurile de precauție necesare pentru ca transferul său să aibă loc în condiții care permit protejarea în mod adecvat și suficient a stării de sănătate a acestei persoane. În ipoteza în care, ținând seama de deosebita gravitate a afecțiunii solicitantului de azil în cauză, luarea măsurilor de precauție menționate nu ar fi suficientă pentru a se garanta că transferul său nu va presupune riscul real al unei agravări semnificative și iremediabile a stării sale de sănătate, autoritățile statului membru respectiv trebuie să suspende executarea transferului persoanei interesate până când starea sa o face aptă pentru un asemenea transfer, și
- după caz, dacă s-ar constata că starea de sănătate a solicitantului de azil respectiv nu ar urma să se amelioreze pe termen scurt sau că suspendarea procedurii pentru o perioadă lungă ar risca să agraveze starea persoanei interesate, statul membru solicitant ar putea alege să examineze el însuși cererea acestuia, făcând uz de „clauza discreționară” prevăzută la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013.

Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013, interpretat în lumina articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu poate fi interpretat în sensul că obligă acest stat membru, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, să facă aplicarea clauzei menționate.

(¹) JO C 22, 23.1.2017.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Magyar Villamos Művek Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Cauza C-28/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolele 2, 9, 26, 167, 168 și 173 — Deducerea taxei achitate în amonte — Persoană impozabilă care desfășoară în același timp activități economice și activități neeconomice — Societate de tip holding care furnizează filialelor sale servicii cu titlu gratuit)

(2017/C 112/17)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Magyar Villamos Művek Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Dispozitivul

Articolele 2, 9, 26, 167, 168 și 173 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, întrucât imixtiunea unei societăți de tip holding, precum cea în discuție în litigiul principal, în administrarea filialelor sale nu este o „activitate economică” în sensul acestei directive, atunci când nu le-a facturat acestora din urmă nici prețul serviciilor pe care le-a achiziționat în interesul întregului grup de societăți sau al unora dintre filialele sale și nici taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor servicii, o astfel de societate de tip holding nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitate în amonte pentru aceste servicii achiziționate, în măsura în care acestea se referă la operațiuni care nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

(¹) JO C 156, 2.5.2016

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 ianuarie 2017 – Amrita Soc. coop. și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-280/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Protecția sanitară a plantelor — Directiva 2000/29/CE — Protecția împotriva introducerii în Uniunea Europeană a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Uniune — Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/789 — Măsurile pentru prevenirea introducerii și răspândirii în Uniune a *Xylella fastidiosa* (Wells și Raju) — Acțiune în anulare — Articolul 263 alineatul (4) TFUE — Act normativ — Măsuri de punere în aplicare — Persoană vizată în mod individual]

(2017/C 112/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Amrita Soc. coop. arl, Cesi Marta, Comune Agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Rollo Olga, Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi, Marzo Luigi, Stasi Anna Maria, Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Castriota Maria Grazia, Azienda Agricola di Canioni Fiorella, Azienda Agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stefania Stamerra, Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Simone Cosimo Antonio, Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (reprezentanți: L. Paccione și V. Stamerra, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Moro și I. Galindo Martín, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Amrita Soc. coop. arl, Dei Agre di Cesi Marta, Comune agricola Lunella Soc. mutua coop. arl, Azienda agricola Rollo Olga, Azienda agricola Borrello Claudia, Società agricola Merico Maria Rosa SNC, Azienda agricola di Marzo Luigi, Azienda agricola Stasi Anna Maria, Azienda agricola Crie di Miggiano Gianluigi, Azienda agricola di Castriota Maria Grazia, Azienda agricola di Cagnoni Fiorella, Azienda agricola Spirido ss agr., Impresa Agricola Stamerra Stefania, Azienda agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco, Azienda agricola di Simone Cosimo Antonio și Masseria Alti Pareti Soc. agr. Arl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Recurs introdus la 7 martie 2016 de Juozas Edvardas Petraitis împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 18 decembrie 2015 în cauza T-460/15, Petraitis/Comisia

(Cauza C-137/16 P)

(2017/C 112/19)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Recurent: Juozas Edvardas Petraitis (reprezentant: T. Veščiūno, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 24 noiembrie 2016, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a respins recursul și a dispus ca domnul Juozas Edvardas Petraitis să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 22 septembrie 2016 de Monster Energy Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 14 iulie 2016 în cauza T-429/15, Monster Energy/EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (MAD CATZ)

(Cauza C-501/16 P)

(2017/C 112/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Monster Energy Company (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 16 februarie 2017, Curtea de Justiție (Camera a noua) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 22 septembrie 2016 de Monster Energy Company împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 14 iulie 2016 în cauza T-567/15, Monster Energy/EUIPO – MAD CATZ INTERACTIVE (REPREZENTAREA UNUI PATRAT NEGRU CU PATRU DUNGI ALBE)

(Cauza C-502/16 P)

(2017/C 112/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Monster Energy Company (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 16 februarie 2017, Curtea (Camera a noua) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 1 decembrie 2016 de Anikó Pint împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 14 noiembrie 2016 în cauza T-660/16 P, Anikó Pint/Comisia Europeană

(Cauza C-625/16 P)

(2017/C 112/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Anikó Pint (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 2 martie 2017 (Camera a opta), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a respins recursul și a obligat intimata să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 22 decembrie 2016 – Minister Finansów/Gmina Wrocław

(Cauza C-665/16)

(2017/C 112/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurent: Minister Finansów

Intimată: Gmina Wrocław

Întrebarea preliminară

Transferul către autoritățile fiscale al unor imobile aflate în proprietatea unei comune, cu plata unei compensații, în condițiile prevăzute de lege, reprezintă o operațiune impozabilă în sensul articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, atunci când dintr-o dispoziție națională rezultă că aceste imobile sunt administrate în continuare de președintele administrației publice locale a comunei, care este reprezentantul autorității fiscale și în același timp organ executiv al comunei?

Pentru răspunsul la întrebarea de mai sus, prezintă importanță dacă plata compensației către comună a avut loc efectiv sau dacă reprezintă numai un transfer contabil intern în cadrul bugetului comunei?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di Appello di Torino (Italia) la 2 ianuarie 2017 – Petronas Lubricants Italy SpA/Livio Guida

(Cauza C-1/17)

(2017/C 112/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di Appello di Torino

Părțile din procedura principală

Apelantă: Petronas Lubricants Italy SpA

Intimat: Livio Guida

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 44/2001 presupune posibilitatea angajatorului domiciliat pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, care a fost acționat în justiție de un fost angajat în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat (în temeiul articolului 19 din regulamentul), de a introduce o cerere reconvențională împotriva lucrătorului în fața aceleiași instanțe care a fost sesizată cu cererea principală?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 44/2001 determină competența instanței sesizate cu cererea principală și în cazul în care cererea reconvențională formulată de angajator nu are ca obiect o creanță aparținând inițial angajatorului, ci o creanță aparținând inițial unei alte entități (care este, în același timp, angajator al aceluiași lucrător în temeiul unui contract de muncă încheiat în paralel), iar cererea reconvențională se întemeiază pe un contract de cesiune de creanță încheiat, între angajator și entitatea titulară inițial a creanței, la o dată ulterioară introducerii cererii principale de către lucrător?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la
3 ianuarie 2017 – Sporting Odds Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása**

(Cauza C-3/17)

(2017/C 112/25)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sporting Odds Limited

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), interdicția discriminării și cerința privind limitarea de către statele membre a activităților de organizare a jocurilor de noroc în mod coerent și sistematic – obiectiv juridic pe care statul membru îl justifică în esență invocând lupta împotriva dependenței de jocurile de noroc și protecția consumatorilor – trebuie interpretate în sensul că monopolul de stat în domeniul pariurilor sportive și al celor pe cursele hipice online și offline este contrar dispozițiilor respective în cazul în care, pe de altă parte, în statul membru, odată cu reorganizarea pieței efectuată de acesta, furnizorii privați de servicii au posibilitatea să organizeze – online și offline – în cazinouri fizice în regim de concesiune alte jocuri de noroc (de cazino, de cărți, de tip slot machine, jocuri de cărți online, jocuri de cărți offline), care implică la rândul lor un risc considerabil de dependență?
- 2) Articolul 56 TFUE, interdicția discriminării și cerința privind limitarea de către statele membre a activităților de organizare a jocurilor de noroc în mod coerent și sistematic trebuie interpretate în sensul că articolul menționat este încălcat și cerința respectivă nu este respectată în cazul în care se stabilește că reconfigurarea pieței, motivată prin lupta împotriva dependenței de jocurile de noroc și de obiectivul juridic de protecție a consumatorilor, are drept consecință efectivă sau se concretizează într-o creștere continuă, de la reorganizarea pieței realizată de statul membru, a numărului de cazinouri, a impozitului anual pe jocurile de noroc desfășurate în cazinouri, a previziunilor privind veniturile la bugetul de stat rezultate din taxele de concesiune pentru exploatarea cazinourilor, a valorii jetoanelor achiziționate de jucători și a sumei de bani necesare pentru a putea juca jocuri de tip slot-machine?
- 3) Articolul 56 TFUE, interdicția discriminării și cerința privind limitarea de către statele membre a activităților de organizare a jocurilor de noroc în mod coerent și sistematic trebuie interpretate în sensul că articolul menționat este încălcat și cerința respectivă nu este respectată în cazul în care se stabilește că instaurarea unui monopol de stat și organizarea autorizată a jocurilor de noroc de către furnizorii privați de servicii, justificate în esență de lupta împotriva dependenței de jocurile de noroc și de obiectivul juridic de protecție a consumatorilor, urmăresc în plus obiectivul de politică economică de a obține venituri nete mai mari din jocurile de noroc și de a atinge un nivel extrem de mare al veniturilor generate pe piața cazinourilor în cel mai scurt timp posibil în vederea finanțării altor cheltuieli bugetare și servicii publice de stat?
- 4) Articolul 56 TFUE, interdicția discriminării și cerința privind limitarea de către statele membre a activităților de organizare a jocurilor de noroc în mod coerent și sistematic trebuie interpretate în sensul că articolul menționat este încălcat și cerința respectivă nu este respectată, precum și că se realizează o diferențiere nejustificată între furnizorii de servicii în cazul în care se stabilește că statul membru, invocând același motiv de ordine publică, instituie monopol de stat asupra anumitor servicii de jocuri de noroc online, în timp ce permite accesul la alte astfel de servicii atribuind un număr tot mai mare de concesiuni?

- 5) Articolul 56 TFUE și interdicția discriminării trebuie interpretate în sensul că se opun ca furnizorii de servicii care dețin cazinouri fizice (prin atribuirea unei concesiuni) pe teritoriul maghiar să fie singurii care pot obține licența pentru furnizarea de jocuri de noroc online, motiv pentru care furnizorii de servicii care nu dețin un cazinou fizic pe teritoriul maghiar (inclusiv cei care dețin un cazinou fizic în alt stat membru) nu pot obține licența respectivă?
- 6) Articolul 56 TFUE și interdicția discriminării trebuie interpretate în sensul că se opun ca statul membru, prin organizarea eventuală a unei proceduri de cerere de ofertă pentru atribuirea concesiunilor pentru exploatarea cazinourilor fizice și prin acordarea posibilității de a depune, în calitate de operator de jocuri de încredere, o ofertă [de participare] pentru obținerea concesiunii pentru un cazinou fizic, să asigure posibilitatea teoretică a oricărui furnizor de servicii care îndeplinește cerințele legale – inclusiv a unui furnizor cu sediul în alt stat membru – de a obține concesiunea pentru exploatarea unui cazinou fizic și, ulterior, licența pentru exploatarea unui cazinou online, cu toate că, în realitate, statul membru în cauză nu organizează nicio procedură de cerere de ofertă deschisă și transparentă pentru atribuirea concesiunilor, iar furnizorul de servicii nu are, în practică, posibilitatea de a depune o ofertă [de participare] și, chiar și în aceste condiții, autoritățile statului membru declară că furnizorul de servicii a acționat în mod nelegal ca urmare a faptului că a prestat serviciul fără licență și îi aplică o sancțiune administrativă?
- 7) Articolul 56 TFUE, interdicția discriminării și cerința ca procedura de autorizare să fie transparentă, obiectivă și publică trebuie interpretate în sensul că se opun ca statul membru să instituie un sistem de atribuire a concesiunilor privind anumite servicii de jocuri de noroc, în timp ce organismul cu putere de decizie în ceea ce privește concesiunile are de asemenea posibilitatea ca, în locul organizării unei proceduri de cerere de ofertă pentru atribuirea concesiunilor, să încheie contracte de concesiune cu anumite persoane calificate drept operatori de jocuri de noroc de încredere, astfel încât să nu le ofere tuturor furnizorilor de servicii, prin organizarea unei singure proceduri, posibilitatea de a participa la aceasta în aceleași condiții?
- 8) În cazul unui răspuns negativ la cea de a șaptea întrebare și în cazul în care se pot stabili mai multe proceduri în statul membru în cauză pentru obținerea aceleiași concesiuni, statul membru are obligația de a garanta, în conformitate cu articolul 56 TFUE, echivalența procedurilor respective în vederea asigurării efectului util al reglementării Uniunii privind libertățile fundamentale, luând în considerare cerința ca procedura de autorizare să fie transparentă, obiectivă și publică și cerința privind egalitatea de tratament?
- 9) Faptul că în niciunul dintre cazuri nu este garantat controlul jurisdicțional sau altă cale de atac efectivă împotriva deciziei de atribuire a concesiunii influențează răspunsul care trebuie dat la a șasea-a opta întrebare?
- 10) Articolul 56 TFUE, principiul cooperării reale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „TUE”) și autonomia instituțională și procedurală a statelor membre coroborate cu articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale (denumită în continuare „carta”), precum și cu dreptul la o cale de atac efectivă și cu dreptul la apărare consacrat de dispozițiile respective trebuie interpretate în sensul că, cu ocazia examinării cerințelor dreptului Uniunii care rezultă din jurisprudența Curții, precum și a necesității și a proporționalității restricției impuse de statul membru în cauză, instanța națională care este sesizată cu litigiul poate dispune și poate efectua din oficiu examinarea și administrarea probelor inclusiv în cazul în care legislația procedurală națională a statului membru nu prevede această competență?
- 11) Articolul 56 TFUE coroborat cu articolele 47 și 48 din cartă, precum și cu dreptul la o cale de atac efectivă și cu dreptul la apărare consacrate de dispozițiile respective trebuie interpretate în sensul că, cu ocazia examinării cerințelor dreptului Uniunii care rezultă din jurisprudența Curții, precum și a necesității și a proporționalității restricției impuse de statul membru în cauză, instanța națională care este sesizată cu litigiul nu poate atribui sarcina probei furnizorilor de servicii afectați de restricție, revenindu-i statului membru – și, concret, autorității naționale care emite decizia atacată în litigiu – sarcina de a justifica și de a demonstra conformitatea cu dreptul Uniunii, precum și necesitatea și proporționalitatea reglementării naționale, astfel încât neîndeplinirea acestei sarcini determină prin sine însăși încălcarea dreptului Uniunii de către reglementarea națională?

- 12) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat, de asemenea, în lumina dreptului la o procedură echitabilă prevăzut la articolul 41 alineatul (1), a dreptului de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 alineatul (2) litera (a) și a obligației de motivare prevăzute la articolul 41 alineatul (2) alineatul (c) din cartă, precum și a principiului cooperării reale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE și a autonomiei instituționale și procedurale a statelor membre, în sensul că cerințele respective nu sunt îndeplinite în cazul în care autoritatea competentă a statului membru nu notifică operatorul de jocuri de noroc cu privire la inițierea procedurii administrative de sancționare în conformitate cu legislația națională și nici nu solicită ulterior, în cadrul procedurii administrative, opinia acestuia cu privire la conformitatea legislației statului membru cu dreptul Uniunii și, fără să explice în mod detaliat în motivarea deciziei sale conformitatea respectivă și probele pe care se întemeiază, aplică în cadrul unei proceduri cu un singur grad de jurisdicție o sancțiune calificată de dreptul național ca fiind administrativă?
- 13) Având în vedere dispozițiile articolului 56 TFUE, ale articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a) și (c) și ale articolelor 47 și 48 din cartă, precum și dreptul la o cale de atac efectivă și dreptul la apărare consacrate de aceste dispoziții, cerințele prevăzute la articolele respective sunt îndeplinite în cazul în care operatorul de jocuri de noroc poate ataca pentru prima dată și exclusiv la instanța națională conformitatea reglementării naționale cu dreptul Uniunii?
- 14) Articolul 56 TFUE și obligația statelor membre de a justifica și de a motiva restricția privind libera prestare a serviciilor pot fi interpretate în sensul că statul membru nu și-a respectat obligația respectivă în cazul în care nici în momentul impunerii restricției și nici în cel al examinării nu era și nu este posibilă evaluarea impactului relevant pe care îl au obiectivele de ordine publică ale restricției?
- 15) Având în vedere cadrul stabilit de lege pentru determinarea valorii sancțiunii administrative aplicabile, natura activității sancționate și, în special, măsura în care activitatea respectivă afectează ordinea și siguranța publică, precum și scopul represiv al sancțiunii, se poate considera, în temeiul articolelor 47 și 48 din cartă, că sancțiunea administrativă în cauză are „caracter penal”? Această împrejurare influențează răspunsul care trebuie dat la a unsprezecea-a paisprezecea întrebare preliminară?
- 16) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care, în temeiul răspunsurilor date la întrebările preliminare anterioare, instanța sesizată cu litigiul constată nelegalitatea reglementării și a aplicării sale, aceasta trebuie să rețină de asemenea că sancțiunea aplicată în temeiul reglementării naționale care nu respectă dispozițiile articolului 56 TFUE este contrară dreptului Uniunii?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Germania) la
10 ianuarie 2017 – Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG**

(Cauza C-11/17)

(2017/C 112/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Thomas Hübner

Pârâtă: LVM Lebensversicherungs AG

Întrebările preliminare

- 1) Litera A din anexa II la Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 ⁽¹⁾ [coroborată cu] articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf [din Directiva 90/619/CEE ⁽²⁾] trebuie interpretată în sensul că un consumator are dreptul de a renunța la un contract de asigurare de viață sau la un contract de asigurare de pensie pentru limită de vârstă oricând în perioada de contribuție, în condițiile în care, ca urmare a unei informări eronate din partea societății de asigurări de viață sau de asigurări de pensie pentru limită de vârstă, acesta a plătit prime de asigurare pentru o perioadă de mai mulți ani, fără să știe că are dreptul de a renunța la contract?

- 2) O dispoziție națională care prevede, în conformitate cu principiul bune-credințe, decăderea consumatorului din dreptul de a renunța la un contract, întrucât, fără a avea cunoștință de dreptul de a renunța la contract, persoana asigurată a continuat să achite primele de asigurare până la momentul luării la cunoștință a acestui fapt este compatibilă cu directiva menționată anterior?

- ⁽¹⁾ Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (A treia directivă privind asigurarea de viață) (JO 1992, L 360, p. 1).
- ⁽²⁾ A doua Directivă 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea eficientă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 79/267/CEE (JO 1990, L 330, p. 50).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 18 ianuarie 2017 –
Vincent Pierre Oberle**

(Cauza C-20/17)

(2017/C 112/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din procedura principală

Petent și reclamant: Vincent Pierre Oberle

Întrebarea preliminară

Articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că determină și competența exclusivă a instanțelor internaționale de a elibera în respectivele state membre certificatele naționale de moștenitor care nu au fost înlocuite de certificatul european de moștenitor [a se vedea articolul 62 alineatul (3) din Regulamentul nr. 650/2012], cu consecința că dispozițiile naționale derogative cu privire la competența internațională de a elibera certificatele naționale de moștenitor – cum este de exemplu în Germania articolul 105 din Legea privind cauzele de dreptul familiei și în materie de proceduri necontencioase (Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit) – sunt inoperante întrucât încalcă principiul aplicării prioritare a dreptului de rang superior al Uniunii?

⁽¹⁾ JO L 201, p. 107.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la
18 ianuarie 2017 – Catlin Europe SE/O. K. Trans Praha spol. s r. o.**

(Cauza C-21/17)

(2017/C 112/28)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă: Catlin Europe SE

Reclamantă în primă instanță: O. K. Trans Praha spol. s r. o.

Întrebarea preliminară

Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată trebuie interpretat în sensul că lipsa notificării către destinatar a posibilității de a refuza primirea actelor notificate sau comunicate, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000⁽³⁾ al Consiliului (denumit în continuare „Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor”), justifică dreptul pârâtului (destinatar) de a solicita reexaminarea somației europene de plată în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (denumit în continuare „Regulamentul privind somația europeană de plată”)?

⁽¹⁾ JO 2006, L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108.

⁽²⁾ JO 2007, L 324, p. 79.

⁽³⁾ JO 2000, L 160, p. 37, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 161.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 18 ianuarie 2017 – Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst/Republica Austria

(Cauza C-24/17)

(2017/C 112/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

Pârâtă: Republica Austria

Întrebările preliminare

1.1. Dreptul Uniunii, în special articolele 1, 2 și 6 din Directiva 2000/78/CE⁽¹⁾ coroborate cu articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale prin intermediul căreia (în ceea ce privește luarea în considerare a perioadelor de activitate desfășurate înainte de împlinirea vârstei de 18 ani) un sistem de remunerare discriminatoriu pe motive de vârstă este înlocuit printr-un nou sistem de remunerare, dar reîncadrarea angajaților activi în noul sistem de remunerare are loc prin aplicarea retroactivă a noului sistem începând cu data intrării în vigoare a legii originare, iar prima încadrare în noul sistem de remunerare se realizează pe baza salariului plătit efectiv conform vechiului sistem de remunerare pentru o anumită lună de reîncadrare (februarie 2015), cu consecința că vechea discriminare pentru motive de vârstă subzistă în privința efectelor sale financiare?

1.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1.:

Dreptul Uniunii, în special articolul 17 din Directiva 2000/78/CE, trebuie interpretat în sensul că angajații activi care, în vechiul sistem de remunerare, au suferit o discriminare în ceea ce privește luarea în considerare a perioadelor de activitate anterioare împlinirii vârstei de 18 ani, trebuie să primească o compensație financiară, în cazul în care această discriminare pe motive de vârstă își produce efectele financiare și după reîncadrarea în noul sistem de remunerare?

1.3. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1.1.:

Dreptul Uniunii, în special articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că dreptul fundamental la protecție jurisdicțională efectivă garantat de acest articol se opune unei reglementări naționale care prevede că vechiul sistemul de remunerare discriminatoriu nu se mai aplică în procedurile în curs și în procedurile viitoare și că reîncadrarea salarială a angajaților în funcție în noul regim de remunerare se realizează exclusiv pe baza salariului determinat, respectiv plătit, pentru luna în care are loc reîncadrarea?

2. Dreptul Uniunii, în special articolul 45 TFUE, articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii ⁽¹⁾, și articolul 20 și următorul din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări care prevede că perioadele anterioare de activitate ale unui agent contractual sunt luate în considerare

— în întregime, în cazul în care agentul a avut un raport de muncă cu o colectivitate teritorială sau cu o administrație locală dintr-un stat membru al Spațiului Economic European, din Republica Turcia sau din Confederația Elvețiană, cu un organism al Uniunii Europene sau cu un organism interstatal de care aparține și Austria etc.;

— timp de cel mult zece ani, în cazul în care agentul a avut un raport de muncă cu un alt angajator și numai dacă activitatea desfășurată sau practica administrativă este relevantă în activitatea de angajat?

⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

⁽²⁾ JO L 141, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 ianuarie 2017 – Sucrierie de Toury SA/Ministre de l'économie et des finances

(Cauza C-31/17)

(2017/C 112/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurentă: Sucrierie de Toury SA

Intimat: Ministre de l'économie et des finances

Întrebarea preliminară

Produsele energetice utilizate pentru producerea combinată de căldură și de electricitate intră exclusiv sub incidența posibilității de scutire prevăzută la litera (c) a articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 sau intră, de asemenea, în ceea ce privește partea din aceste produse al cărei consum corespunde producerii de electricitate, în domeniul de aplicare al obligației de scutire prevăzute la litera (a) a articolului 14 alineatul (1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 25 ianuarie 2017 – Lubrizol France SAS/Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Cauza C-39/17)

(2017/C 112/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Lubrizol France SAS

Intimată: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Întrebarea preliminară

Articolele 28 și 30 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se opun luării în considerare a valorii bunurilor transferate din Franța către un alt stat membru al Uniunii Europene de către o persoană supusă plății contribuției sociale de solidaritate a societăților și a contribuției suplimentare la aceasta sau în numele acestei persoane, în scopul desfășurării activității sale economice, pentru stabilirea cifrei de afaceri totale care constituie baza de calcul a acestor contribuții?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 26 ianuarie 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV

(Cauza C-40/17)

(2017/C 112/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Apelantă: Fashion ID GmbH & Co.KG

Intimat: Verbraucherzentrale NRW eV

Alte părți: Facebook Ireland Limited, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolelor 22, 23 și 24 din Directiva 95/46/CE din 24 octombrie 1995 ⁽¹⁾ privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date se opune unei reglementări naționale care, pe lângă dreptul de intervenție al autorităților de protecție a datelor și căile de atac ale persoanei afectate, recunoaște dreptul la acțiune al asociațiilor fără scop lucrativ de protecție a intereselor consumatorilor în cazul în care constată o încălcare a dreptului la protecția datelor?
- 2) Într-un caz precum cel din speță, în care o persoană inserează un cod de programare în pagina sa de internet care determină browser-ul utilizatorului să solicite conținuturi de la un terț și să transmită în acest scop date cu caracter personal către acest terț, respectiva persoană este „operator” în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, în cazul în care această persoană nu poate influența ea însăși respectiva operațiune de prelucrare a datelor?

- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că reglementează exhaustiv răspunderea în așa fel încât se opune introducerii unei acțiuni civile împotriva unui terț, care, cu toate că nu este „operator”, este la originea operațiunii de prelucrare a datelor fără să o influențeze?
- 4) Cui îi aparțin „interesele legitime” care trebuie luate în considerare într-o situație precum cea din speță în cadrul unei examinări conform articolului 7 litera (f) din Directiva 95/46/CE? Trebuie luat în considerare interesul privind inserarea conținuturilor unor terți sau de interesul terțului?
- 5) Față de cine trebuie exprimat consimțământul necesar potrivit articolului 7 litera (a) și articolului 2 litera (h) din Directiva 95/46/CE într-o situație precum cea din speță?
- 6) Obligația de informare prevăzută la articolul 10 din Directiva 95/46/CE, într-o situație precum cea din speță, revine și operatorului paginii de internet, care a inserat conținutul unui terț, determinând astfel prelucrarea datelor cu caracter personal de către un terț?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 1 februarie 2017 – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-47/17)

(2017/C 112/33)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere obiectivul, conținutul și domeniul de aplicare ale Regulamentului Dublin⁽¹⁾ și ale Directivei privind procedurile de azil⁽²⁾, statul membru solicitat trebuie să răspundă la cererea de reexaminare prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare⁽³⁾ într-un termen de două săptămâni?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, trebuie aplicat, având în vedere articolul 5 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul de punere în aplicare, termenul maxim de o lună prevăzut la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 343/2003⁽⁴⁾ [devenit articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul Dublin]?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima și la a doua întrebare, statul membru solicitat dispune, având în vedere termenul „depune eforturi” care figurează la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, de un termen rezonabil pentru a răspunde la cererea de reexaminare?
- 4) În cazul în care statul membru solicitat trebuie efectiv să răspundă într-un termen rezonabil la cererea de reexaminare prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, se mai poate vorbi despre un termen rezonabil după mai mult de șase luni, astfel cum este situația în cauza principală? În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, ce trebuie să se înțeleagă prin „termen rezonabil”?
- 5) În cazul în care statul membru solicitat nu răspunde la cererea de reexaminare nici în termen de două săptămâni, nici în termen de o lună, nici într-un termen rezonabil, ce consecințe trebuie deduse din aceasta? În acest caz, statul membru solicitant este responsabil de examinarea pe fond a cererii de azil depuse de străin sau responsabil este statul membru solicitat?

- 6) În cazul în care trebuie să se considere că, din motivul absenței unui răspuns în timp util la cererea de reexaminare prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, statul membru solicitat devine responsabil de examinarea pe fond a cererii de azil, care este termenul în care statul membru solicitant, mai precis pârâtul din cauza principală, trebuie să comunice această informație străinului?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).
- ⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO 2003, L 222, p. 3, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 140).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO 2003, L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Țările de Jos) la 3 februarie 2017 – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-48/17)

(2017/C 112/34)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere obiectivul, conținutul și domeniul de aplicare ale Regulamentului Dublin⁽¹⁾ și ale Directivei privind procedurile de azil⁽²⁾, statul membru solicitat trebuie să răspundă la cererea de reexaminare prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare⁽³⁾ într-un termen de două săptămâni?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, trebuie aplicat, având în vedere articolul 5 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul de punere în aplicare, termenul maxim de o lună prevăzut la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003⁽⁴⁾ [devenit articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul Dublin]?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima și la a doua întrebare, statul membru solicitat dispune, având în vedere termenul „depune eforturi” care figurează la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, de un termen rezonabil pentru a răspunde la cererea de reexaminare?
- 4) În cazul în care statul membru solicitat trebuie efectiv să răspundă într-un termen rezonabil la cererea de reexaminare prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, se mai poate vorbi despre un termen rezonabil după șapte săptămâni și jumătate, astfel cum este situația în cauza principală? În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, ce trebuie să se înțeleagă prin „termen rezonabil”?
- 5) În cazul în care statul membru solicitat nu răspunde la cererea de reexaminare nici în termen de două săptămâni, nici într-un termen rezonabil, ce consecințe trebuie deduse din aceasta? În acest caz, statul membru solicitant este responsabil de examinarea pe fond a cererii de azil depuse de străin sau responsabil este statul membru solicitat?

- 6) În cazul în care trebuie să se considere că, din motivul absenței unui răspuns în timp util la cererea de reexaminare prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare, statul membru solicitat devine responsabil de examinarea pe fond a cererii de azil, care este termenul în care statul membru solicitant, mai precis pârâtul din cauza principală, trebuie să comunice această informație străinului?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).
- ⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO 2003, L 222, p. 3, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 140).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO 2003, L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 1 februarie 2017 –
Koppers Denmark ApS/Skatteministeriet**

(Cauza C-49/17)

(2017/C 112/35)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Koppers Denmark ApS

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că consumul de produse energetice fabricate de cel care le consumă în scopul fabricării altor produse energetice este scutit de impozit într-o situație precum cea în discuție în procedura principală, în care produsele energetice fabricate nu sunt utilizate drept carburant sau combustibil pentru încălzire?
- 2) Articolul 21 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretat în sensul că statele membre pot limita domeniul de aplicare al scutirii astfel încât aceasta să se aplice doar consumului unui produs energetic utilizat la fabricarea unui produs energetic echivalent (și anume un produs energetic care, la fel ca produsul energetic consumat, este de asemenea supus impozitării)?

⁽¹⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (Text cu relevanță pentru SEE), JO 2003, L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 3 februarie 2017 – Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Cauza C-56/17)

(2017/C 112/36)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bahtiyar Fathi

Pârât: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Întrebările preliminare

- 1) Din dispozițiile articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ⁽¹⁾ coroborat cu considerentul (12) și cu articolul 17 din acest regulament rezultă că un stat membru poate adopta o decizie ca urmare a examinării unei cereri de protecție internațională care i-a fost prezentată, în sensul articolului 2 litera (d) din respectivul regulament, fără să se fi determinat în mod expres responsabilitatea acestui stat membru în temeiul criteriilor stabilite în regulamentul menționat, atunci când nu există în cazul concret indicii pentru o derogare în temeiul articolului 17 din același regulament?
- 2) Din dispozițiile articolului 3 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 604/2013 coroborat cu considerentul (54) al Directivei 2013/32/UE ⁽²⁾ rezultă că, în împrejurările din procedura principală, în ceea ce privește cererea de protecție internațională în sensul articolului 2 litera (b) din respectivul regulament, atunci când nu se aplică o derogare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din același regulament, statul membru trebuie să adopte o decizie prin care se obligă să examineze cererea în temeiul criteriilor stabilite în acest regulament, întemeiată pe faptul că dispozițiile regulamentului menționat se aplică solicitantului?
- 3) Articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32/UE trebuie interpretat în sensul că, în cadrul judecării unei acțiuni introduse împotriva unei decizii de respingere a cererii de protecție internațională, în temeiul considerentului (54) al directivei, instanța trebuie să aprecieze dacă solicitantului i se aplică dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 604/2013, atunci când statul membru nu a adoptat o decizie expresă privind responsabilitatea sa pentru examinarea cererii de protecție internațională pe baza criteriilor stabilite în regulament? În temeiul considerentului (54) al Directivei 2013/32, trebuie să se considere că, atunci când nu există indicii pentru aplicarea articolului 17 din Regulamentul nr. 604/2013, iar cererea de protecție internațională a fost examinată pe baza Directivei 2011/95 ⁽³⁾ de către statul membru căruia i-a fost prezentată, situația juridică a respectivei persoane intră în domeniul de aplicare al regulamentului și atunci când statul membru nu a adoptat o decizie expresă cu privire la responsabilitatea sa în temeiul criteriilor stabilite în regulament?
- 4) Din dispozițiile articolului 10 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/95/UE rezultă că, în împrejurările din procedura principală, se constată existența motivului de persecuție legat de „religie”, atunci când solicitantul nu a dat declarații și nu a prezentat documente care prezintă importanță fundamentală pentru apartenența persoanei în cauză la o anumită religie, cu privire la toate elementele noțiunii de religie în sensul acestei dispoziții?
- 5) Din dispozițiile articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE rezultă că motivele persecuției legate de religie, în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (b) din această directivă, există atunci când, în împrejurările din procedura principală, solicitantul susține că a fost persecutat din cauza apartenenței sale religioase, fără să dea declarații sau să prezinte dovezi caracteristice pentru apartenența sa la o anumită religie și care ar constitui un motiv pentru ca agentul de persecuție să considere că persoana în cauză aparține acestei religii, precum împrejurări legate de participarea sau neparticiparea la acte religioase sau de exprimarea unor opinii religioase sau referitoare la forme de comportament personal sau comunitar fondate pe o credință religioasă sau impuse de o astfel de credință?

- 6) Din dispozițiile articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/95/UE, coroborat cu articolele 18 și 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu noțiunea de religie în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (b) din această directivă rezultă că, în împrejurările din procedura principală:
- a) noțiunea de religie în sensul prevăzut de dreptul Uniunii nu include acte care, în temeiul dreptului național al statelor membre, sunt considerate infracțiuni? Asemenea acte care, în statul de origine al solicitantului, sunt susceptibile de pedeapsă pot fi acte de persecuție?
 - b) în contextul interzicerii prozelitismului și a actelor contrare religiei, pe care se întemeiază actele cu putere de lege și normele administrative din țara în discuție, pot fi considerate admisibile restricționări stabilite în scopul protecției drepturilor și libertăților celorlalți, precum și a ordinii publice în statul membru de origine al solicitantului? Aceste interdicții reprezintă ca atare acte de persecuție în sensul dispozițiilor menționate din directivă, atunci când încălcarea lor se sancționează cu pedeapsa cu moartea, chiar dacă legile nu sunt îndreptate în mod explicit împotriva unei anumite religii?
- 7) Din dispozițiile articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE coroborat cu alineatul (5) litera (b) din acesta, cu articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32/UE rezultă că, în împrejurările din procedura principală, în pofida faptului că aprecierea faptelor și circumstanțelor nu se poate realiza decât pe baza declarațiilor date și a documentelor prezentate de solicitant, este totuși admisibil să se solicite o dovadă privind elementele lipsă incluse în noțiunea de religie în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (b) din cea dintâi directivă, atunci când:
- în lipsa acestor date, s-ar considera că cererea de protecție internațională este nefondată în sensul articolului 32 coroborat cu articolul 31 alineatul (8) litera (e) din Directiva 2013/32/UE, iar
 - dreptul național prevede că autoritățile competente trebuie să constate toate împrejurările relevante pentru examinarea cererii de protecție internațională și, în cazul contestării deciziei de respingere, să atragă atenția instanței asupra faptului că persoana în cauză nu a oferit și nu a prezentat dovezi?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).
- ⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).
- ⁽³⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 3 februarie 2017 – SCI Château du Grand Bois/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Cauza C-59/17)

(2017/C 112/37)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurentă: SCI Château du Grand Bois

Intimat: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolelor 76, 78 și 81 din regulamentul de punere în aplicare din 27 iunie 2008 ⁽¹⁾ permit agenților care efectuează un control la fața locului să intre pe terenurile unei exploatații agricole fără a fi obținut acordul persoanei care le exploatează?
- 2) În ipoteza în care s-ar răspunde afirmativ la această primă întrebare, este necesar să se distingă după cum terenurile în discuție sunt sau nu sunt împrejmuite?
- 3) În ipoteza în care s-ar răspunde afirmativ la această primă întrebare, dispozițiile articolelor 76, 78 și 81 din regulamentul de punere în aplicare din 27 iunie 2008 sunt compatibile cu principiul inviolabilității domiciliului astfel cum este garantat de articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol (JO L 170, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 7 februarie 2017 – Saey Home & Garden NV/SA/Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Cauza C-64/17)

(2017/C 112/38)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din procedura principală

Recurentă: Saey Home & Garden NV/SA

Intimată: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Întrebările preliminare

- 1) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor belgiene, potrivit principiului de bază prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 ⁽¹⁾, pentru motivul că Belgia este țara în care pârâta are centrul de administrare și sediul?
- 2) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor portugheze, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (c) din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract de concesiune comercială, iar Portugalia este statul în care ar fi trebuit executate obligațiile reciproce prevăzute de contract?
- 3) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor spaniole, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (c) din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract de concesiune comercială, iar Spania este țara în care ar fi trebuit executate obligațiile reciproce prevăzute de contract?
- 4) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor portugheze, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (b) prima liniuță din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract-cadru de concesiune comercială care, în ceea ce privește raportul dintre reclamantă și pârâtă, se descompune în mai multe contracte de vânzare, iar toate bunurile vândute trebuiau livrate în Portugalia, astfel cum a fost cazul livrării efectuate la 21 ianuarie 2014?
- 5) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor belgiene, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (b) prima liniuță din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract-cadru de concesiune comercială care, în ceea ce privește raportul dintre reclamantă și pârâtă, se descompune în mai multe contracte de vânzare, iar toate bunurile vândute au fost livrate de pârâtă reclamantei în Belgia?

- 6) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor spaniole, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (b) prima liniuță din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract-cadru de concesiune comercială care, în ceea ce privește raportul dintre reclamantă și pârâtă, se descompune în mai multe contracte de vânzare, iar toate bunurile vândute aveau destinații de livrare în Spania, în cadrul unor operațiuni realizate în această țară?
- 7) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor portugheze, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract-cadru de concesiune comercială care, în ceea ce privește raportul dintre reclamantă și pârâtă, corespunde unei prestări de servicii efectuate de reclamantă în beneficiul pârâtei, prin care reclamanta favorizează dezvoltarea anumitor operațiuni care o interesează în mod indirect pe pârâtă?
- 8) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor spaniole, potrivit articolului 7 punctul 1 literele (a) și (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract-cadru de concesiune comercială care, în ceea ce privește raportul dintre reclamantă și pârâtă, corespunde unei prestări de servicii efectuate de reclamantă în beneficiul pârâtei, prin care reclamanta favorizează dezvoltarea anumitor operațiuni care o interesează în mod indirect pe pârâtă prin intermediul unei activități desfășurate în Spania?
- 9) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor portugheze, potrivit articolului 7 punctul 5 din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract de concesiune comercială, iar litigiul dintre reclamantă și pârâtă trebuie asimilat unui litigiu între un concedent și un agent situat în Portugalia?
- 10) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor spaniole, potrivit articolului 7 punctul 5 din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], întrucât are ca obiect un litigiu care decurge dintr-un contract de concesiune comercială, iar litigiul dintre reclamantă și pârâtă trebuie asimilat unui litigiu între un concedent și un agent, care trebuie considerat ca având sediul în Spania întrucât agentul va trebui să își execute obligațiile contractuale în această țară?
- 11) Cererea trebuie formulată în fața instanțelor belgiene, mai exact în fața unei instanțe din Kortrijk, potrivit articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], având în vedere că, la punctul 20 din condițiile generale aplicabile tuturor vânzărilor efectuate de pârâtă către reclamantă, părțile au stabilit în scris o convenție atributivă de competență, cu efecte depline potrivit dreptului belgian, conform căreia „orice litigiu, de orice natură, va fi de competența exclusivă a instanțelor din Kortrijk” („*any dispute of any nature whatsoever shall be the exclusive jurisdiction of the courts of Kortrijk*“)?
- 12) Potrivit dispozițiilor capitolului II secțiunile 2-7 din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], cererea trebuie formulată în fața instanțelor portugheze întrucât principalele criterii de legătură ale raporturilor contractuale dintre reclamantă și pârâtă privesc teritoriul și ordinea juridică portugheză?
- 13) Potrivit dispozițiilor capitolului II secțiunile 2-7 din Regulamentul nr. 1215/2012 [în temeiul articolului 5 alineatul (1) din același regulament], cererea trebuie formulată în fața instanțelor spaniole întrucât principalele criterii de legătură ale raporturilor contractuale dintre reclamantă și pârâtă privesc teritoriul și ordinea juridică spaniolă?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad – Varna (Bulgaria) la 7 februarie 2017 –
Todori Iliev/Blagovesta Ilieva**

(Cauza C-67/17)

(2017/C 112/39)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamant: Todori Iliev

Pârâtă: Blagovesta Ilieva

Întrebările preliminare

- 1) O acțiune de partaj între foști soți cu privire la un bun mobil dobândit în timpul căsătoriei sub regimul comunității legale de bunuri reprezintă un litigiu în materie de regimuri matrimoniale în sensul articolului 1 alineatul [(2)] litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2) Un litigiu cu privire la partajul unui bun mobil, dobândit în timpul căsătoriei dar înregistrat la autoritățile naționale competente numai pe numele unuia dintre soți, este exclus din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 44/2001 potrivit articolului 1 alineatul (2) litera (a) din acesta?
- 3) Care este instanța competentă pentru soluționarea unui litigiu între foști soți cu privire la proprietatea bunurilor mobile dobândite în timpul căsătoriei în cazul în care soții sunt cetățeni ai unui stat membru al Uniunii dar în cadrul procedurii s-a stabilit că, la momentul încheierii căsătoriei, al dobândirii bunurilor, al încetării căsătoriei și al formulării cererii de partaj după încetarea căsătoriei, aveau domiciliul în alt stat membru?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 17 februarie 2017 – Zurich
Insurance PLC, Metso Minerals Oy/Abnormal Load Services (International) Limited**

(Cauza C-88/17)

(2017/C 112/40)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamante: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Pârâtă: Abnormal Load Services (International) Limited

Întrebarea preliminară

Cum se determină locul sau locurile de prestare a unui serviciu, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾, în situația în care este vorba despre un contract având ca obiect transportul de mărfuri între state membre, iar transportul este alcătuit din mai multe părți în care sunt utilizate mijloace de transport diferite?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Ordonanța președintelui Curții din 23 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Castellón – Spania) – Banco Popular Español SA/Elena Lucaciu și Cristian Laurentiu Lucaciu

(Cauza C-349/15) ⁽¹⁾

(2017/C 112/41)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 302, 4.9.2015

Ordonanța președintelui Curții din 23 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Zamora – Spania) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Cauza C-381/15) ⁽¹⁾

(2017/C 112/42)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015

Ordonanța președintelui Curții din 23 ianuarie 2017 (Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Alicante – Spania) – Manuel González Poyato și Ana Belén Tovar García/Banco Popular Español SA

(Cauza C-34/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/43)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Ordonanța președintelui Curții din 26 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Navarra – Spania) – Instituto de Religiosas Oblatas del Santísimo Redentor/ Joaquín Taberna Carvajal

(Cauza C-352/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/44)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – ASPLA și Armando Álvarez/Uniunea Europeană
(Cauza T-40/15) ⁽¹⁾**

**(„Răspundere extracontractuală — Precizia cererii introductive — Prescripție — Admisibilitate —
Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale — Termen rezonabil de soluționare — Prejudiciu
material — Dobânzi calculate la cuantumul amenzii neplătite — Comisioane de constituire a garanției
bancare — Legătură de cauzalitate”)**

(2017/C 112/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (Torrelavega, Spania) și Armando Álvarez, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: inițial M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt și S. Moya Izquierdo, ulterior M. Troncoso Ferrer și S. Moya Izquierdo, avocați)

Pârâtă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: inițial A. Placco, ulterior J. Inghelram, Á. Almendros Manzano și P. Giusta, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: P. van Nuffel, F. Castilla Contreras și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și prin care se urmărește repararea prejudiciului pretins suferit de reclamante ca urmare a duratei procedurii în fața Tribunalului în cadrul cauzelor în care s-au pronunțat Hotărârile din 16 noiembrie 2011, ASPLA/Comisia (T-76/06, nepublicată, EU:T:2011:672) și Álvarez/Comisia (T-78/06, nepublicată, EU:T:2011:673)

Dispozitivul

- 1) Obligă Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la plata unei despăgubiri de 44 951,24 euro către Plásticos Españoles, SA (ASPLA) și la plata unei despăgubiri de 111 042,48 euro către Armando Álvarez, SA pentru prejudiciul material suferit de fiecare dintre aceste societăți ca urmare a încălcării termenului rezonabil de soluționare în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârile din 16 noiembrie 2011, ASPLA/Comisia (T-76/06, nepublicată, EU:T:2011:672) și Álvarez/Comisia (T-78/06, nepublicată, EU:T:2011:673). Fiecare dintre aceste despăgubiri va fi reevaluată prin calcularea de dobânzi compensatorii începând cu 27 ianuarie 2015 și până la pronunțarea prezentei hotărâri, la rata anuală a inflației constatată pentru perioada în cauză de Eurostat (Oficiul de Statistică al Uniunii Europene) în statul membru în care sunt stabilite aceste societăți.
- 2) Fiecare dintre despăgubirile menționate la punctul 1) de mai sus va fi majorată cu dobânzi moratorii de la data pronunțării prezentei hotărâri și până la plata integrală, la rata stabilită de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru principalele sale operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) ASPLA și Armando Álvarez, pe de o parte, și Uniunea, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, pe de altă parte, suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Hernández Zamora/EUIPO – Rosen Tantau (Paloma)**(Cauza T-369/15) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene Paloma — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene Paloma — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2017/C 112/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hernández Zamora, SA (Murcia, Spania) (reprezentanți: J. L. Rivas Zurdo și I. Munilla Muñoz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: E. Zaera Cuadrado, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Rosen Tantau KG (Uetersen, Germania) (reprezentanți: R. Kunze și G. Würtenberger, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 21 aprilie 2015 (cauza R 1697/2014-2) privind o procedură de opoziție între Hernández Zamora și Rosen Tantau.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hernández Zamora, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – European Dynamics Luxembourg și alții/EMA**(Cauza T-441/15) ⁽¹⁾****[„Clauză compromisorie — Contractul-cadru multiplu în cascadă EMA/2012/10/ICT — Prestare de servicii externe în domeniul aplicațiilor software — Cerere de prestare de servicii adresată reclamantelor — Respingerea candidaților propuși de reclamante — Proporționalitate — Recalificarea parțială a acțiunii — Răspundere extracontractuală”]**

(2017/C 112/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial I. Ampazis și M. Sfyri, ulterior M. Sfyri, D. Papadopoulou și C.-N. Dede, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, G. Gavriilidou și P. Eyckmans, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea deciziei din 4 iunie 2015 a EMA, notificată printr-un e-mail al directoarei pentru resurse tehnologice și informatice, prin care se elimină doi dintre candidații propuși de reclamante ca răspuns la cererea de prestare de servicii SC001, în contextul contractului-cadru EMA/2012/10/ICT, și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, având ca obiect obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantele pretind că l-au suferit ca urmare a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE și European Dynamics Belgium SA* la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 328, 5.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Batmore Capital/EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)

(Cauza T-596/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă POCKETBOOK — Mărcile naționale figurative anterioare POCKET — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 112/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Batmore Capital Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice) (reprezentant: D. Masson, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Univers Poche (Paris, Franța) (reprezentant: F. Dumont, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 30 iulie 2015 (cauza R 1952/2014-1) privind o procedură de opoziție între Univers Poche și Batmore Capital

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *Batmore Capital Ltd* la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de *Univers Poche* în fața camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2017 – Dröge și alții/Comisia(Cauza T-142/16) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Declarație de voință și două decizii ale Comisiei privind modalitățile de acces la documentele referitoare la negocierile privind parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții dintre Uniunea Europeană și Statele Unite (TTIP) — Drept de acces al colaboratorilor membrilor parlamentelor naționale la anumite documente confidențiale de negociere a TTIP — Acte care nu sunt supuse căilor de atac — Inadmisibilitate”]

(2017/C 112/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Katharina Dröge (Berlin, Germania), Britta Haßelmann (Berlin), Anton Hofreiter (Berlin) (reprezentant: W. Cremer, profesor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher, R. Vidal Puig și B. Hartmann, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea, în primul rând a declarației de voință a Comisiei referitoare la încheierea unui tratat cu caracter obligatoriu pentru părțile contractante, Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, privind modalitățile de acces la documentele de negociere referitoare la un parteneriat transatlantic pentru comerț și investiții (TTIP), și cu titlu subsidiar, declararea ca fiind contrară dreptului Uniunii, în al doilea rând, a deciziei prealabile a Comisiei privind depunerea declarației de voință sus-menționate referitoare la autorizarea încheierii acordului, și în al treilea rând, a deciziei orale a Comisiei în legătură cu încheierea unui tratat sau unui acord politic cu caracter neobligatoriu cu Statele Unite ale Americii privind „regimul de acces TTIP” și care declară acest regim ca fiind obligatoriu în dreptul Uniunii, în măsura în care membrilor parlamentelor statelor membre le-ar fi strict interzis să fie însoțiți de colaboratori, care au fost supuși controalelor de securitate, inclusiv colaboratori ai grupului politic la care sunt afiliați, cu ocazia consultării documentelor referitoare la TTIP în sălile de lectură create special în acest scop.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă pe doamnele Katharina Dröge și Britta Haßelmann și pe domnul Anton Hofreiter la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 221, 13.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2017 – Acerga/Consiliul(Cauza T-153/16) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Pescuit — Conservarea resurselor piscicole — Posibilități de pescuit de anumite stocuri și grupuri de stocuri de pește în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii — Asociere — Lipsa afectării individuale — Act care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate”]

(2017/C 112/50)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) (Sada, Spania) (reprezentant: B. Huarte Melgar, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: A. Westerhof Löfflerová și F. Florindo Gijón, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și vizând anularea în parte a Regulamentului (UE) 2016/72 al Consiliului din 22 ianuarie 2016 de stabilire, pentru anul 2016, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/104 (JO 2016, L 22, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.
- 3) Obligă Asociación de armadores de cerco de Galicia (Acerga) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2017 – Stips/Comisia

(Cauza T-593/16) ⁽¹⁾

[„Acțiune în despăgubire — Funcție publică — Agenți temporari — Lipsa cererii în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Inadmisibilitate vădită”]

(2017/C 112/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Adolf Stips (Besozzo, Italia) (reprezențanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: G. Berscheid și C. Berardis-Kayser, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit din cauza întârzierii în organizarea exercițiului de reîncadrare 2013

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Îl obligă pe domnul Adolf Stips la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-23/16 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 13 februarie 2017 – Pipiliagkas/Comisia(Cauza T-598/16) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Funcție publică — Funcționari — Repartizare — Transfer în interesul serviciului — Schimbare a repartizării reclamantului — Executarea unei hotărâri — Procedură precontencioasă — Act nesupus căilor de atac — Inadmisibilitate”]

(2017/C 112/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Nikolaos Pipiliagkas (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 266 și 270 TFUE prin care se urmărește anularea, pe de o parte, a deciziei Comisiei de a nu adopta măsurile de executare a Hotărârii din 15 aprilie 2015, Pipiliagkas/Comisia (F-96/13, EU:F:2015:29), și, pe de altă parte, a deciziei Comisiei din 22 decembrie 2015 de schimbare a repartizării reclamantului de la delegația Uniunii Europene din Cisiordania și din Fâșia Gaza în Ierusalimul de Est la Direcția Generală Mobilitate și Transporturi.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Îl obligă pe domnul Nikolaos Pipiliagkas la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului funcției publice a Uniunii Europene sub numărul F-28/16 și transferată Tribunalului Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța președintelui Tribunalului din 6 februarie 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekbank/CRU

(Cauza T-645/16 R)

[„Măsuri provizorii — Comitetul unic de rezoluție — Fondul unic de rezoluție — Contribuții ex ante — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2017/C 112/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank (Bregenz, Austria) (reprezentanți: G. Eisenberger, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (CRU) (reprezentanți: B. Meyring și S. Schelo, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită dispunerea unor măsuri provizorii privind, pe de o parte, suspendarea executării Deciziei sesiunii executive a CRU (SRB/ES/SRF/2016/06) din 15 aprilie 2016 referitoare la contribuțiile ex ante la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2016 și, pe de altă parte, obligarea CRU să ramburseze contribuțiile ex ante achitate de reclamantă

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se judecă odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2017 – Healy/Comisia**(Cauza T-55/17)**

(2017/C 112/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: John Morrison Healy (Celbridge, Irlanda) (reprezentant: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască

- anularea deciziei din 11 aprilie 2016 prin care juriul a refuzat să îl admită pe reclamant la concursul COM/02/AST/16 (AST2);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 27 primul paragraf din Statutul funcționarilor.

Astfel, reclamanta apreciază că condiția de admitere în litigiu, și anume cea de a justifica 42 de luni de vechime în serviciu în cadrul Comisiei, nu ar fi justificată în raport cu cerințele posturilor care urmau să fie ocupate.

În plus, articolul 82 alineatul (7) din Regimul aplicabil celorlalți agenți (RAA) ar fi incompatibil cu articolul 27 din statut în măsura în care exclude accesul la concursurile interne, în toate cazurile, agenților contractuali cu o vechime în serviciu mai mică de 36 de luni. În speță, Comisia ar fi apreciat că aceste 36 de luni erau un minim care ar fi servit drept bază și care ar fi viciat aprecierea de către autoritatea împuternicită să facă numiri a condiției de admitere în litigiu.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2017 – PO și alții/SEAE**(Cauza T-56/17)**

(2017/C 112/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: PO, PP, PQ (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- să declare și să dispună:
 - anularea Deciziei publicate la 15 aprilie 2016 de modificare a drepturilor și a obligațiilor funcționarilor și agenților temporari și contractuali privind alocațiile școlare („*education allowances*”), și anume: „*Rights and obligations of officials, temporary and contract agents: Education Allowances*”;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea Deciziei Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 15 aprilie 2016 (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care aceasta din urmă ar fi fost adoptată cu încălcarea articolului 1 din anexa X la Statutul funcționarilor, precum și a articolului 110 din statutul menționat, în lipsa dispozițiilor generale de punere în aplicare ale SEAE.

Reclamanții invocă, de asemenea, lipsa totală a motivării respingerii reclamației lor formulate împotriva deciziei atacate.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa punerii în aplicare a unui dialog social anterior adoptării deciziei atacate, cu încălcarea articolului 27 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor dobândite ale funcționarilor și agenților aflați în funcție de mai mulți ani și ai căror copii sunt școlarizați, de asemenea, de mai mulți ani. Această încălcare ar rezulta din decizia atacată prin aceea că modifică sistemul stabilit în prealabil, prin care marea majoritate a funcționarilor și agenților care solicitau o rambursare suplimentară obțineau rambursarea integrală a costului care depășea pragul statutar.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor prevederii, încrederii legitime și securității juridice și pe încălcarea principiului bune administrări, care ar rezulta din decizia atacată printre altele prin aceea că prevede doar o măsură tranzitorie în cursul unui an și prin aceea că noile modalități de rambursare adoptate astfel ar fi fost impuse funcționarilor și agenților aflați în funcție în momentul adoptării lor.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe lipsa evaluării comparative a intereselor și pe nerespectarea principiului proporționalității, care ar vicia decizia atacată, care ar avea drept obiectiv unic reducerea impactului financiar pe care îl implică o rambursare adițională a costurilor de școlarizare, în condițiile în care SEAE ar fi putut să acorde prioritate altor măsuri pentru a atinge un asemenea obiectiv, fără a încălca drepturile personalului său. Pârâtul ar fi ales, astfel, soluția cea mai prejudiciabilă pentru funcționarii și agenții săi.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării, în măsura în care decizia atacată ar institui o discriminare prin stabilirea unui principiu de rambursări efectuate pe baze identice pentru funcționari și agenți situați în delegații diferite și, așadar, un tratament identic în situații diferite.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la familie și a dreptului la educație, care ar fi fost săvârșită de SEAE având în vedere că adoptarea deciziei atacate ar avea ca efect de a-i constrânge pe reclamanți să aleagă între viața profesională și respectivele drepturi fundamentale.

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2017 – France.com/EUIPO – Franța (FRANCE.com)

(Cauza T-71/17)

(2017/C 112/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: France.com, Inc. (Coral Gables, Florida, Statele Unite) (reprezentant: A. Bertrand, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Republica Franceză

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „FRANCE.com” – cererea de înregistrare nr. 13 158 597

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 octombrie 2016 în cauza R 2452/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să adreseze Curții de Justiție următoarele întrebări preliminare: (i) În lumina articolului 8 alineatul (2) și a articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene, precum și a normei 15 alineatul (2) litera (b) și a normei (17) din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului privind marca Uniunii Europene, în cadrul unei proceduri de opoziție, reclamantul, în calitate de pârât în procedura de opoziție, poate invoca drepturi anterioare, care ar putea constitui drepturi anterioare asupra mărcii anterioare utilizate, ca fiind un drept anterior în cadrul procedurii de opoziție? (ii) Statul francez are vreun drept de proprietate intelectuală anterior asupra termenului „France”, care nu este denumirea oficială a statului francez, ci desemnează doar o entitate geografică? (iii) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea (ii), denumirea „France” ar trebui considerată un termen care aparține domeniului public și cu privire la care nimeni nu poate pretinde vreun drept de proprietate intelectuală? (iv) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea (ii), faptul că până în prezent statul francez nu a pretins niciodată vreun drept asupra termenului „France”, mai puțin împotriva France.com, trebuie considerat ca fiind o discriminare a reclamantei?
- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției formulate de statul francez împotriva înregistrării mărcii Uniunii Europene semi-figurative „France.com” solicitate de France.com Inc.;
- respingerea acțiunii cu privire la restul motivelor;
- obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de France.com Inc. în cadrul procedurii în fața Curții;
- obligarea EUIPO și a statului francez la plata, de către fiecare, a jumătate din cheltuielile de judecată efectuate în mod necesar de France.com Inc. în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a EUIPO.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (2) și a articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea normei 15 alineatul (2) litera (b) și a normei 17 din Regulamentul nr. 2868/95.

Acțiune introdusă la 3 februarie 2017 – RS/Comisia

(Cauza T-73/17)

(2017/C 112/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RS (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului să declare și să dispună:

- anularea deciziei juriului de concurs din 11 aprilie 2016 privind respingerea candidaturii reclamantului la concursul intern COM/02/AST/16;
- obligarea Comisiei Europene la plata către reclamant a sumei de 5 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 27 primul paragraf din Statutul funcționarilor.

Reclamantul invocă astfel o excepție de nelegalitate a avizului de concurs intern în litigiu, în măsura în care acesta prevede o condiție de admitere care ar avea ca efect refuzarea accesului la concurs pentru agenții temporari care nu au ocupat o poziție de activitate administrativă, care s-au aflat în concediu pentru îndeplinirea serviciului militar sau în concediu parental ori familial sau care au fost detașați în perioada de 12 luni precedentă datei de închidere a depunerii de candidaturi.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2016 – Schoonjans/Comisia

(Cauza T-79/17)

(2017/C 112/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alain Schoonjans (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

Să declare și să hotărască

- anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului din 11 aprilie 2016 prin care a fost respinsă candidatura reclamantului la concursul intern COM/02/AST/16;
- obligarea Comisiei Europene la plata către reclamant a unei sume de 5 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul ridică o excepție de nelegalitate a anunțului de concurs bazată pe două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 82 alineatul (7) din Regimul aplicabil celorlalți agenți (RAA), în măsura în care Comisia a limitat accesul la concursul intern organizat pentru gradul AST 2 numai la agenții contractuali clasați în grupa de funcții III.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 27 primul paragraf din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, prin faptul că, în orice caz, această condiție de admisibilitate nu este justificată de interesul serviciului sau de natura posturilor care urmează să fie ocupate.
-

Ațiune introdusă la 6 februarie 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST)**(Cauza T-80/17)**

(2017/C 112/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamant:* Ingo Steiniger (Nümbrecht, Germania) (reprezentant: K. Schulze Horn, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* ista Deutschland GmbH (Essen, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamantul*Marca în litigiu:* Marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „IST” – cererea de înregistrare nr. 10 673 812*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 2242/2015-5**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- modificarea deciziei atacate în sensul că decizia diviziei de opoziție se respinge în totalitate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea normei 20 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2868/95.

Ațiune introdusă la 7 februarie 2017 – Erwin Müller/EUIPO – Novus Tablet Technology (NOVUS)**(Cauza T-89/17)**

(2017/C 112/60)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Erwin Müller GmbH (Lingen, Germania) (reprezentant: N. Grüger, Rechtsanwältin)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Finlanda)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „NOVUS” – cererea de înregistrare nr. 13 206 611

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 noiembrie 2016 în cauza R 2413/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate, precum și a deciziei diviziei de opoziție a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală din 2 octombrie 2015, opoziția nr. B 2 456 336, în măsura în care privește produsele din clasa 9 – „genți pentru calculator; suporturi pentru telefoanele mobile; periferice de calculator”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 februarie 2017 – ACTC/EUIPO – Taiga (tigha)

(Cauza T-94/17)

(2017/C 112/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: ACTC GmbH (Erkrath, Germania) (reprezentanți: V. Hoene, D. Eickemeier și S. Gantenbrink, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Taiga AB (Varberg, Suedia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: Reclamanta

Marca în litigiu: Marca verbală a Uniunii Europene „tigha” – Cerere de înregistrare nr. 11 459 617

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 decembrie 2016 în cauza R 693/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 13 februarie 2017 – King.com/EUIPO – TeamLava (Ecrane și pictograme)**(Cauza T-95/17)**

(2017/C 112/62)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (reprezențanți: M. Hawkins, Solicitor, și T. Dolde, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: TeamLava LLC (Redwood Suite, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului în litigiu: reclamanta

Desenul în litigiu: desenul Uniunii Europene nr. 2216416-0054

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 1947/2015-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedură, în cazul în care aceasta intervine, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolele 5, 6 și 7 din Regulamentul nr. 6/2002.

Ațiune introdusă la 13 februarie 2017 – King.com/EUIPO – TeamLava (Pictograme animate)**(Cauza T-96/17)**

(2017/C 112/63)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: King.com Ltd (St. Julians, Malta) (reprezențanți: M. Hawkins, Solicitor, și T. Dolde, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: TeamLava LLC (Redwood Suite, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului în litigiu: reclamanta

Desenul în litigiu: desenul Uniunii Europene nr. 2216416-0049

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 1948/2015-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedură, în cazul în care aceasta intervine, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolele 5, 6 și 7 din Regulamentul nr. 6/2002.

Ațiune introdusă la 16 februarie 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)

(Cauza T-97/17)

(2017/C 112/64)

Limba în care a fost formulată ațiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Franmax UAB (Vilnius, Lituania) (reprezentant: E. Saukalas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: R. Seelig & Hille OHG (Düsseldorf, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „her- bea” – cererea de înregistrare nr. 12 689 964

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 371/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 17 februarie 2017 – HSBC Holdings și alții/Comisia

(Cauza T-105/17)

(2017/C 112/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: HSBC Holdings plc (Londra, Regatul Unit), HSBC Bank plc (Londra), HSBC France (Paris, Franța) (reprezentați: K. Bacon, QC, D. Bailey, Barrister, M. Simpson, Solicitor, Y. Anselin și C. Angeli, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Decizia Comisiei Europene din 7 decembrie 2016, comunicată la 9 decembrie 2016, în cauza AT.39914 – Instrumente derivate pe rata dobânzii în euro – C(2016) 8530 final (denumită în continuare „decizia atacată”);
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 litera (b) din decizia atacată;
- cu titlu mai subsidiar, anularea parțială a articolului 1 litera (b) din decizia atacată, în măsura în care acesta prevede că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă;
- anularea articolului 2 litera (b) din decizia atacată;
- cu titlu subsidiar, reducerea substanțială a cuantumului amenzii aplicate reclamantelor conform articolului 2 litera (b) din decizia atacată, în măsura apreciată de instanță, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată sau, în subsidiar, la plata proporției adecvate a costurilor suportate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că pârâta a interpretat în mod greșit că reclamantele ar fi avut o conduită care avea ca obiect restrângerea și/sau denaturarea concurenței în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare de drept și de fapt și/sau nu și-a motivat suficient concluzia potrivit căreia conduita care făcea obiectul deciziei atacate a urmărit numai scopul economic de denaturare a concurenței. În consecință, constatarea pârâtei referitoare la o încălcare unică și continuă este complet eronată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe constatarea pârâtei că reclamantele au contribuit în mod intenționat la încălcarea unică și continuă descrisă în decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere și/sau de nemotivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe constatarea pârâtei că reclamantele erau sau trebuiau să fie conștiente de conduita altor preinși participanți la încălcarea unică și continuă este afectată de erori vădite de apreciere și/sau de nemotivare.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe faptul că pârâta a încălcat norme fundamentale de procedură în procesul de adoptare a deciziei atacate. În concret, pârâta a încălcat dreptul la apărare al reclamantelor, principiul prezumției de nevinovăție și principiul bunei administrări prin adoptarea unei proceduri administrative eșalonate.
6. Al șaselea motiv se întemeiază, în subsidiar, pe faptul că pârâta a calculat greșit cuantumul amenzii impuse reclamantelor și astfel amenda este nejustificată și disproporționată.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2017 – JPMorgan Chase și alții/Comisia

(Cauza T-106/17)

(2017/C 112/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, Statele Unite), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Statele Unite), J. P. Morgan Services LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: D. Rose, QC, J. Boyd, M. Lester, D. Piccinin și D. Heaton, Barristers, și B. Tormey, N. French, N. Frey și D. Das, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene C(2016) 8530 final, în cauza AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives – (denumită în continuare „decizia”) din 7 decembrie 2016, în măsura în care se aplică reclamanților;
- cu titlu subsidiar, reducerea pedepsei aplicate reclamanților;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a dovedit că scopul urmărit prin comportamentul reclamanților a fost de a manipula scadențele EURIBOR sau EONIA (ratele dobânzii de referință); dovezile arată că reclamanții nu au urmărit un scop anticoncurențial în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE și al articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE (denumit în continuare „articolul 101”).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, în plus sau cu titlu subsidiar, Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că obiectivul pretensei manipulări a scadențelor EURIBOR sau a EONIA este acela de a împiedica, restrânge sau denatura concurența, în sensul articolului 101.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu constată, iar Comisia nu poate susține sau stabili, în privința reclamanților, existența unui alt obiect anticoncurențial decât manipularea scadențelor EURIBOR sau a EONIA.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, cu titlu subsidiar, Comisia nu a stabilit că reclamanții au participat la o încălcare unică și continuă. În special, comportamentul constat de Comisie, legat de încălcarea articolului 101, nu a urmărit un scop unic; cu titlu subsidiar, reclamanții nu au fost conștienți de comportamentul ilicit al celorlalte părți și nu l-ar fi putut prevedea în mod rezonabil; cu titlu subsidiar, reclamanții nu au intenționat să contribuie prin comportamentul lor la un plan comun având un obiect anticoncurențial.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a acționat contrar principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii, respectiv buna administrare, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare al reclamanților, prin faptul că s-a antepronunțat împotriva lor prin modul în care a aplicat procesul de soluționare „hibrid”, precum și prin intermediul unor formule de antepronunțare aparținând comisarului Almunia.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, în plus sau cu titlu subsidiar, Comisia a săvârșit într-o serie de moduri erori de calcul privind amenda aplicată reclamanților, iar Curtea ar trebui să o reducă. Comisia (a) ar fi trebuit să aplice o reducere mai mare și o gravitate mai scăzută, precum și ajustări ale „taxei de intrare” pentru a reflecta rolul marginal și diferit al reclamanților constat de Comisie; (b) nu a aplicat aceeași metodă în calculul valorii vânzărilor pentru fiecare parte, cu consecința că reclamanții au fost tratați mai puțin favorabil, fără vreo justificare obiectivă; (c) ar fi trebuit să aplice o reducere mai mare în raport cu quantumul încasărilor reclamanților pentru a reflecta puterea economică relativă a acestora și (d) nu ar fi trebuit să includă vânzările EONIA în calculul valorii vânzărilor.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2017 – BASF Grenzach GmbH/ECHA

(Cauza T-125/17)

(2017/C 112/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Germania) (reprezentanți: K. Nordlander și M. Abenhaim, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în anulare;
- anularea deciziei Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice (denumită în continuare „ECHA”) din 19 decembrie 2016 privind evaluarea substanței triclosan în temeiul articolului 46 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (cauza nr. A-018-2014) (denumită în continuare „Decizia privind triclosanul”), în măsura în care Camera de recurs a respins acțiunea administrativă formulată de reclamantă, a confirmat testul pe șobolani de laborator, testul pe pești și testul de persistență solicitate anterior de ECHA, și a decis că celelalte informații trebuie furnizate până la 28 decembrie 2018;
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- Reclamanta susține că, prin faptul că și-a redus rolul la un control limitat al legalității Deciziei privind triclosanul, în loc să efectueze o examinare administrativă completă a acesteia, Camera de recurs a încălcat o normă fundamentală de procedură. Potrivit reclamantei, Camera de recurs a încălcat, de asemenea, două norme fundamentale de procedură prin nerespectarea unor numeroase argumente esențiale și elemente de probă științifice pe care reclamanta le-a furnizat, fără a examina temeinicia acestora. Procedând astfel, în opinia reclamantei, Camera de recurs nu numai că nu și-a exercitat competența de control administrativ, ci a încălcat de asemenea dreptul la apărare al reclamantei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității coroborat cu articolul 13 TFUE, cu articolul 25 alineatul (1) și cu articolul 47 din REACH, precum și cu jurisprudența constantă a Tribunalului referitoare la controlul jurisdicțional și la sarcina probei.

- În ceea ce privește testul pe șobolani de laborator, reclamanta invocă faptul că atât ECHA, cât și Camera de recurs au recunoscut diferențele dintre sistemul tiroidian al șobolanilor și cel al oamenilor, dar și-au bazat concluziile în principal pe date provenite din studii pe șobolani de laborator pentru a stabili efectele potențiale asupra tiroxinei umane (deși unele studii existente realizate pe subiecți umani au indicat lipsa unor astfel de efecte). Prin urmare, susține reclamanta, Decizia privind triclosanul (i) nu ține seama de toate informațiile relevante disponibile, (ii) este contradictorie, (iii) se bazează pe probe contradictorii și, pentru aceste motive, este viciată de o eroare vădită de apreciere a necesității testului pe șobolani de laborator, întrucât abordează o îngrijorare cu privire la o pretinsă neurotoxicitate asupra dezvoltării oamenilor. În ceea ce privește concluziile privind toxicitatea asupra reproducerii sexuale din studiul pe șobolani de laborator, reclamanta susține în continuare că nici ECHA nici Camera de recurs nu au luat în considerare toate informațiile relevante disponibile și și-au întemeiat concluziile pe probe contradictorii. Potrivit reclamantei, procedând astfel, ECHA și Camera de recurs au săvârșit o eroare vădită de apreciere a necesității testului pe șobolani de laborator cu privire la orice concluzii privind toxicitatea asupra reproducerii. Potrivit reclamantei, testul pe șobolani de laborator este de asemenea vădit inadecvat, întrucât rezultatele testului nu pot ajuta ECHA să clarifice îngrijorările cu privire la presupusele tulburări ale sistemului endocrin uman. În sfârșit, reclamanta invocă faptul că Decizia privind triclosanul este nelegală întrucât Camera de recurs a admis testul pe șobolani de laborator fără a verifica dacă au fost îndeplinite toate cerințele principiului proporționalității; în special, Camera de recurs a omis să examineze dacă existau mijloace mai puțin restrictive pentru a clarifica îngrijorările cu privire la presupusele tulburări ale sistemului endocrin cauzate de triclosan.
- În ceea ce privește testul pe pești, reclamanta susține că (i) Camera de recurs a omis să își exercite puterea de apreciere în mod efectiv și să stabilească dacă, pe baza dovezilor științifice disponibile, exista un „risc potențial” care putea justifica solicitarea de teste suplimentare; (II) ECHA și Camera de recurs (ambele) nu au reușit să demonstreze că, pe baza dovezilor științifice disponibile, exista un potențial risc de tulburări ale sistemului endocrin care justifica alte testări pe pești; și (iii) ECHA și Camera de recurs (ambele) au răsturnat sarcina probei și au încălcat articolul 25 alineatul (1) din REACH, cerând reclamantei să demonstreze lipsa unui astfel de risc.

- În ceea ce privește testul de persistență, reclamanta invocă faptul că, impunându-i să efectueze testul de persistență atât în apă dulce, cât și în apă sărată, sub pretextul clarificării unui potențial risc de persistență a triclosanului în mediu, ECHA și Camera de recurs au omis să ia în considerare în mod corespunzător atât forța probantă a dovezilor privind persistența triclosanului, cât și cerința de a se ține seama de condițiile relevante din punctul de vedere al mediului, astfel cum se prevede în anexa XIII. În plus, reclamanta susține că, impunându-i să realizeze testul de persistență în apă pelagică (mai precis, în apă curată, fără sedimente), ECHA și Camera de recurs au încălcat de asemenea instrucțiunea clară din anexa XIII la REACH de a fi luate în considerare elementele de probă care reflectă condițiile „corespunzătoare” din punctul de vedere al mediului. În plus, reclamanta susține că, după ce au decis că testul de simulare a derogării trebuie să reflecte condițiile corespunzătoare din punctul de vedere al mediului, atât ECHA, cât și Camera de recurs au omis să exercite avizele experților corespunzătoare pentru identificarea condițiilor de testare adecvate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Ordonanța Tribunalului din 10 februarie 2017 – Tarmac Trading/Comisia

(Cauza T-267/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/68)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 287, 8.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 3 februarie 2017 – Bank Saderat Iran/Consiliul

(Cauza T-349/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2017 – HP/Comisia și eu-LISA

(Cauza T-596/16) ⁽¹⁾

(2017/C 112/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub nr. F-26/16 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 9 februarie 2017 – IPA/Comisia**(Cauza T-635/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 112/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 428, 21.11.2016.

Ordonanța Tribunalului din 7 februarie 2017 – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (nowwireless)**(Cauza T-908/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 112/72)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 46, 13.2.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO